

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas



OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 1 • januari 2003



OLAT WENST IEDEREEN EEN MOOI WANDELJAAR



Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)



OLAT-NIEUWS

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
#

Secretaris:

Tijdelijk:
☎0413-475467
p/a Marinus van Roosmalen, voorzitter
#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws januari 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen.....	4
Van de Bestuurstafel: Hein Lenders.....	5
Mededelingen: Theo Tromp, Margriet en Truus, Toon van Wordragen.....	6
Gezicht: een gedicht, ingezonden door Franny de Weeger.....	7
Ledenadministratie: mutaties, onze jarigen, geboren.....	8
.....	
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag programma.....	9
Spelregels en winterprogramma: Truus van Vessem.....	
.....	
LPS: Clubkampioenschap,	
Programma	10
Sectie Lange Afstand KNBLO	
Clubreizen: programma 2003	
.....	
I did it my way: Ben van der Velden.....	11
35 jaar OLAT door: Familie Sjef Koolen	12
Een lang OLAT-jubileumweekend: Peter vd Ven en Ad Mollen.....	13
Tweede OLAT-winterseriewandeltocht: Ad van Asten.....	15
Hallo wandelaars: Inge van Egmond.....	18
.....	
Margriet: Onze wandelende reporter.....	
Wandeling op Walcheren.....	
Texelpad: Willemien Konink.....	19
Met Constant-Op Stap.....	20
Ik heb wel eens gedacht: Ad van Asten	24
Grenspalen (5): Piet en Janny Jansens.....	30
.....	
Winterprogramma's.....	32

Foto voorkaft: Wethouder Huibregts helpt een handje

Foto's van: Ad van Asten, Inge v. Egmond, Willemien Konink en plaatjes van Peter v.d.Ven.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎040 -2524404
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎040-2552742/0499-471298
Parkoersen:
Ad Verbakel
☎0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:
Regina jr
Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
Hein Lenders
☎06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

www.wandel-olat.org/

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
marietaahlers@planet.nl
Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten



Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767
☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.



Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans



Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Berselaar
Ad Verbakel
Marinus van Roosmalen
Jacques Smits



Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 17 januari 2003 voor plaatsing in het
februarinummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.
e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl



januari 2003
JAARGANG 29, NR. 1



Voorwoord

Donkere Wolken

Voor iedereen de beste wensen in het jaar 2003 en heel veel wandelplezier en hopelijk mag het nieuwe jaar brengen wat u ervan verwacht. Gebruikmakend van deze gelegenheid wil ik iedereen bedanken, die op een of andere manier heeft bijgedragen om ons Lustrumfeest (35 jarig bestaan), op 23 november j.l., tot een onvergetelijke gebeurtenis te maken. Het was voor ons als bestuur hartverwarmend om zo'n grote opkomst van ruim 200 personen te mogen begroeten. Wij hebben ook heel veel positieve reacties gekregen. Verder mochten wij, voor en tijdens de receptie, diverse felicitaties in ontvangst nemen. Ik ga geen namen noemen, met de kans dat ik iemand vergeet.

Mijn benoeming tot erelid van w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars, kwam voor mij als een complete verrassing. Ik dank iedereen die hieraan zijn of haar bijdrage heeft geleverd. (Een mens is liever geklopt dan geflopt.) Ik hoop mij nog een aantal jaren in te kunnen zetten voor OLAT.

Op onze algemene ledenvergadering hebben we ook een nieuw bestuurslid gekozen, namelijk Paul Koks. De bedoeling was dat hij binnen het bestuur de functie van secretaris op zich zou nemen, omdat onze vorige secretaris wegens omstandigheden vervroegd was afgetreden. Helaas heeft Paul zich, na een meningsverschil met de voorzitter en de redactievertegenwoordiger, teruggetrokken uit het bestuur, waardoor wij momenteel niet in staat zijn de functie van secretaris in te vullen!

Dit is natuurlijk heel erg jammer, maar als bestuur beloven we ons best te zullen doen om zo spoedig mogelijk een secretaris aan u te kunnen voorstellen, waarmee alles weer zijn normale beloop kan krijgen.

Deze maand wandelen we alweer de 3^e tocht van onze winterserie, nu in Waalre. Het belooft weer een mooie tocht te worden en als bestuur hopen we natuurlijk dat het aantal wandelaars de mooie opkomst van de voorgaande twee tochten zal evenaren of misschien wel overtreffen. Tot volgende maand,

Marinus van Roosmalen, Voorzitter



Van de Bestuurstafel

Door: Hein Lenders

Werving:

Tijdens de vergadering op 4 december j.l. werd veel aandacht besteed aan de constatering dat het aantal jeugdige leden erg klein, te klein is... Daarom wil het bestuur onderzoeken wat hiervan de oorzaak is en nog belangrijker: hoe hier verandering in is aan te brengen. Hoe dit punt op de agenda terechtgekomen is, kunt u elders in dit blad lezen zoals ook enkele ideeën en suggesties.

Maandelijks treffen:

Het bestuur heeft verder een voorstel in studie genomen om belangstellenden in de gelegenheid te stellen om elkaar, in de maanden maart tot en met november (met uitzondering van juli en augustus), in afwisselend gelegen plaatsen in een horecagelegenheid te ontmoeten. Op zo'n avond zou een bepaald programma, waarin een korte wandeling is opgenomen, kunnen worden afgewerkt. Ook hierover krijgt u op een andere plaats in dit blad meer informatie.

Inzameling op lustrumfeest:



Op het spontane idee van Christ Klaasen om op ons lustrumfeest een inzameling te houden werd door de aanwezigen gul gereageerd, zoals uit de opbrengst van €290,57 is gebleken. Het bestuur is de initiatiefnemer en alle gevers erg dankbaar.

Met de opbrengst zal een passende herinnering worden aangeschaft, waarover u bericht zult worden zodra de aanschaffing een feit is.

Verder werden over het lustrumfeest positieve geluiden gehoord waaruit erkentelijkheid ten opzichte van het organisatiecomité, klonk. Bij die erkentelijkheid sluit het bestuur zich aan.

Lustrumwandeling:

De wandeling van St.-Oedenrode naar Eindhoven, op zondag na de A.L.V. vond plaats bij geweldig mooi weer en met 32 deelnemers.

Jubileumtocht KNBLO:

Op 15 april 2003 vindt in Holten (O) de jubileumtocht van de KNBLO plaats. Voor belangstellenden zal OLAT voor vervoer met touringcar zorgen. Ook hier verwijzing naar een ander artikel in dit clubblad.

Extra clubreis:

Op verzoek zal, bij voldoende deelname, een extra clubreis worden georganiseerd en wel op zaterdag 11 januari 2003. Hierover is aparte informatie uitgegaan.

Tot de volgende keer en als altijd.....blijf wandelen.

Hein

BESTUURSMEEDEDELINGEN: AAN DE LEDEN EN SYMPATISANTEN VAN OLAT

OLAT AL 35 JAAR ACTIEF

De afgelopen bestuursvergadering stond natuurlijk voor een belangrijk deel in het teken van de algemene ledenvergadering en het lustrumfeest. Een ander zeer belangrijk punt was de functie van de secretaris. Kort voor de algemene ledenvergadering hadden we hiervoor een kandidaat gevonden die in het bestuur werd gekozen.. Door een miscommunicatie haakte deze persoon echter binnen enkele dagen af. Verder werden een aantal nieuwe voorstellen behandeld zoals een extra clubreis, welke onderwerpen in het clubblad kunnen worden geplaatst, een vrouwenweekend (zie elders in dit blad) en onderstaande ideeën.

JEUGD IS TOEKOMST

Stilstand is achteruitgang. Steeds zal men de zaken moeten evalueren.

Peter van de Ven liet ons twee maanden geleden, via een grafiekje zien dat het OLAT-ledenbestand aan het vergrijzen is. Een ruime meerderheid van de leden is boven de 50 jaar en het bestand aan jeugdleden is erg klein. Waar ligt dat aan? Wil de jeugd niet meer wandelen? Wordt voldoende rekening gehouden met wat de jeugd wil? Krijgt ze geen uitdaging aangereikt?

Allemaal vragen waar adequaat op moet worden gereageerd.

Tijdens de algemene ledenvergadering van de KNBLO te Zwolle legde Ankie van Anandel met twee leden van het jeugdbestuur van de Christelijke wandelsport vereniging Prinses Marijke uit Geldermalsen uit hoe zij hun jeugd beleid hebben aangepakt. Op dezelfde dag bracht ik 's avonds een bezoek aan de jubilerende 40 jarige wsv Hermode te Someren-Eind. Ook zij hebben een bloeiende jeugd afdeling. Genoemde verenigingen hebben een eigen clubhuis. Dat is evenwel niet de belangrijkste voorwaarde voor hun succes. Dat succes ligt veel meer aan de sportieve activiteiten die voor de jeugd worden georganiseerd.

Op de terugweg van de winterserietocht te Nistelrode kwam Margriet Fischer ook met het idee dat OLAT zich wat meer op de jeugd zou moeten richten. Niet door het organiseren van discoavonden, maar door te zoeken naar wandelactiviteiten die de jeugd aanspreken. Zoals een dropping, wandelkamp (trektocht), oriënteringswandelingen (met kompas), wadlopen om maar iets te noemen. Natuurlijk moet in goed overleg worden bezien wat de mogelijkheden bij OLAT zijn. Margriet Fischer en Conny Nakken willen hierover verder nadenken. **Hierbij zouden enkele jeugdige leden een welkome inbreng kunnen hebben. Wie?**

Schroom niet en neem contact op met Theo Tromp. We zullen een werkgroep vormen en die zal door middel van gedachtewisseling de aangedragen ideeën verder kunnen uitwerken.

OLAT-WANDELCAFE / OLAT-WANDEL TREFFEN

Nee, het is niet de bedoeling om een kroeg te beginnen, maar wel om periodiek een mogelijkheid te scheppen om de contacten van OLAT-leden onderling te verstevigen. We willen daarom met een proef starten: door in de maanden maart tot en met november (behalve juli en augustus) maandelijks op donderdag contactavonden te organiseren.

Zo'n avond zou als volgt kunnen worden ingevuld: van 19.00 tot 20.30 uur een wandeling van ca. 7 kilometer. Daarna van 20.45 tot 21.45 uur een lezing of iets dergelijks waarna tot 22.30 uur in de gemoedelijke sfeer kan worden nagepraat.

Enkele onderwerpen waaraan gedacht wordt zijn o.a.: op pad naar Rome en Santiago, het gebruik van kaart en kompas, een diaklankbeeld over de Mont Blanc, blaren prikken en voeten afplakken, sportvoeding en wandelschoeisel/kleding, uitwisseling van (vakantie) wandelervaringen en foto's, hoe pak je een rugzak in voor een trektocht, spelavond.

De avonden zullen afwisselend gehouden worden in een café/zaaltje te Eindhoven, Nuenen, Geldrop, Heeze en Son. De data die u alvast kunt noteren zijn: donderdagavond 20 maart, 17 april, 22 mei, 19 juni, 18 september, 16 oktober en 20 november 2003.

Een bijdrage per avond van €0,50 voor leden en €1,50 voor niet-leden zal geheel ten goede komen aan de contactavonden.

KNBLO 95 JAAR SPORTIEF OP WEG

Op 5 april 2003 zal een jubileumwandeldag gehouden worden in het Overijsselse Holten. De afstanden zijn 5-10-15-25 en 40 kilometer. Het verzorgingsteam van OLAT zal een van de verzorgingsposten gaan bemannen/vrouwen zoals we dat bij eerdere jubilea van de KNBLO in Hilversum en Den Haag ook hebben gedaan. Vanuit verschillende plaatsen zullen touringcars naar dit evenement rijden. Voor de opstapplaatsen Weert, Leende, Eindhoven, Someren, Helmond, Sint-Oedenrode, Veghel, Boxtel* en Vught* (* onder voorbehoud) zal OLAT dit organiseren. Er wordt naar gestreefd om tegen 08.30 uur in Holten te zijn en van daaruit om 18.30 uur huiswaarts te keren. Hiermee voldoen we aan de eisen, die in de rijtijdenwet zijn vastgelegd. Binnen deze tijd kan iedereen zijn gekozen afstand rustig uitwandelen. Kosten per persoon €15,00 voor leden en €17,50 voor niet-leden. Over te maken op giro 706801 t.n.v. wsv OLAT te Weert, onder vermelding van KNBLO-reis en gewenste opstapplaats. Indien de

kosten lager uitvallen zullen de deelnemers hiervoor een consumptiebon ontvangen die op de OLAT-verzorgingspost kan worden besteed.

VOORLOPEN WANDELROUTES FEBRUARI OISTERWIJK EN MAART LEENDE

Velen vinden het jammer dat de door OLAT te organiseren wandeltochten niet meer worden voorgelopen. Daarom wil het bestuur dat oude gebruik weer in ere herstellen en zal er, twee weken voorafgaande aan de eigenlijke tocht, weer worden voorgelopen.

De start is telkens om 9.00 uur aan het startlokaal. Zie hiervoor het jaarprogramma 2002/2003.

Het voorlopen staat open voor vrijwilligers die op de eigenlijke wandeldag met een of andere bezigheid belast zijn, en degenen die dan **BESLIST NIET KUNNEN**. Vooraf dient men wel even een telefoontje te plegen met de voorzitter.

WANDELWEEKEND VOOR VROUWEN

Naar aanleiding van mijn wandeltocht naar Santiago komen er nogal wat vragen over mijn persoonlijke belevenissen. Vragen die vaak gaan over vrouwenkwesties. Bijvoorbeeld:

Hoe liep het thuis.

Hoe was het om weer de draad op te pakken.

Kon je de kinderen zolang missen.

Wat zou je met deze ervaring aan de wereld willen veranderen.

Hoe zit het met je verantwoordelijkheid ten opzichte van de vrede in huis.

Eigenlijk zijn dit vragen die veel vrouwen in meer of mindere mate bezighouden.

Zingeving, beleving en diepgang zijn de sleutelwoorden die vallen als Truus van Vessem mij vraagt of ik er iets voor voel om met een groep vrouwen een weekend te gaan wandelen.

Juist omdat door de cadans van de wandeling een band kan groeien tussen verteller en luisteraar, een rol die trouwens heel makkelijk wisselt. Gekozen wordt voor een weekend opdat het wijgevoel beter kan groeien.

De vertrouwelijkheid en intimiteit vergroten.

Voornaamste doel: uitwisselen van ervaringen, ideeën, gevoelens.

Omdat de plannen nog in een ideestadium zijn willen wij graag weten of er vrouwen zijn die in principe interesse hebben in een weekend zoals hierboven omschreven. Wij denken aan een groep van 10 à 15 personen, locatie Ardennen.

Reacties graag bij Margriet Fischer 0495-539421 of Truus v. Vessem 040-2110413

E-mail adressen: (voor Margriet) hand.en.span@home.nl , (voor Truus) keestruus.v.vessem@12move.nl

Nieuw streekpad door het Land van Cuijk

Onze PR-dienst laat u weten dat de wandelgids van het nieuwe streekpad: Maas- en Peelliniepad vanaf nu te koop is in de OLAT-wandelboetiek. De gids kost €10,50 en is uitgevoerd in full-colour met topografische kaartjes (1:25.000). In de gids is veel achtergrondinformatie opgenomen over de omgeving waar u doorheen wandelt, met daarnaast de nodige info over het openbaar vervoer en overnachtingsmogelijkheden.

Het nieuwe streekpad is 122 km lang en geelrood gemarkeerd. Het pad begint in Cuijk en wijst u de weg langs of door verschillende dorpjes, vestingstadjes en zelfs door een landgoed totdat u weer terug bent waar u begon: in Cuijk. Het pad is gekoppeld aan drie NS-stations: Cuijk, Boxmeer en Vierlingsbeek.

Het Maas- en Peelliniepad is gerealiseerd door een samenwerking van VVV's in de Meierij en Noordoost-Brabant, de dienst Toerisme en Recreatie en VVV Land van Cuijk, Staatsbosbeheer en IVN.

Het pad sluit aan op het Pieterpad naar het Zuiden en het streekpad Nijmegen naar het noorden.

Van harte aanbevolen door de PR-dienst van OLAT: Toon van Wordragen.

GEZICHT

*Getrokken door zes paarden,
op weg naar 't stil gewelf
vol vorstelijke doden,
Het einde, eeuwige rust.
Geliefde echtgenoot en vader
van een mooi stel zonen,
en bovendien een vriend
in het gemoed van velen.
Zoals hij was, Claus, heel bescheiden
maar intens geïnteresseerd
in elke mens die op aarde zwoegt
om zijn last iets te verlichten...
Zoals hij hier kwam, uitgejouwd*

*als vijand uit het oosten,
maar op eigen werkkraft snel daarna
geaccepteerd in het lage land...
Zo heeft hij het aan zichzelf te danken
dat hij gemist wordt als een vriend.
In vrede, prins, en lach nog eenmaal
zoals u dat zo fijntjes kon:
Om wat bij al uw fraaie ordes
vandaag op het erekussen ligt,
het wandelkruisje der Vierdaagse.
Prestatie en eenvoud...., Uw gezicht.*

Herman Eetgering

Van de commissies:

Nellie Leijssen

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven
☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Henk van der Linden uit Eindhoven, Diny van de Wiel uit Eindhoven, Ben Pauw uit Heeze, Gitta Hooegeven en Huub Verhagen uit Reusel, Richard van der Pol uit Amersfoort.

Adreswijzigingen

Theo van Hamond nieuw adres: Oranje Nassaulaan 26 5491 HJ Sint-Oedenrode
Martha de Heus nieuw adres: Ridder Alartlaa 78 4116 EK Buren

Aanmeldingen

Jo van Lieshout	Hoofdstraat 1	5473 AN Heeswijk	13-08-1935
Truus van Pijnappels v/d Camp	Grote Molenstraat 4	5271 VW St.-Michielsgestel	20-05-1945
Corrie Schaap	Rozemarijnstraat 9	5614 GA Eindhoven	21-12-1941
Sophie Jacobs Hintzen	Sparrenhoeven 7	5244 GX Rosmalen	27-08-1948
Peter Mariën	Schaapskuil 8	5531 DL Bladel	17-09-1958
Leny Hendriks	J.Israelsstraat 11	5753 EX Deurne	24-06-1941

Opzeggingen:

Marianne van Wanroy uit Sint-Oedenrode, Ineke Groenen de Greef uit Veldhoven, Pieter Hoogendoorn uit Schaijk



ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Januari

15	Mari Hak	Sint Oedenrode
16	Regina Martens sr	Rijsbergen
	Jan van Loon	Tilburg
17	Ineke Groenen	Veldhoven
	Nellie Leijssen	Eindhoven
18	Bertie Mennen	Heteren
19	André Loos	Lelystad
	Alie van Os	Erp
20	Wim Suiskens	's Hertogenbosch
21	Willy Reefs	Eindhoven
	Dini van Asten	Son
23	Mirjam Kies	Eindhoven
	Arie de Jong	Berlicum
24	Ronald Menting	Eindhoven
	Cees Lambregts	Etten-Leur
26	Riet Wassenberg Derks	Boekel
	Peter van Erp	St.-Oedenrode
27	Bert Bosman	Valkenswaard
	Gertie Broers	Budel
28	Toos Snoeijen	Heeze
	Michel van Krimpen	Maarssen
	Jan Legius	Veldhoven
30	Reinout Raymakers	Oss
	Antoon Asveld	Sint Oedenrode
	Wim Berkers	Best
	Bep van der Voort	Uden
31	Bert van Hoef	Vierpolders
	Hein Dirks	Bladel

februari

1	Martin Rijkers	Gemonde
	Rien de Vos	Bennekom
	Mieke van Eert	Heeze
2	Winnifred van den Boom	Eindhoven
	Bram Stelling	Eindhoven
3	Ronnie Timmermans	Veghel
4	Marijke Deijvesteijn	's Gravenzande
	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
	Nellie van Veghel	Veghel
6	H. van der Donckt	Uden
7	Nancy van den Heuvel	Maarssen
	Toos Geerts	Eindhoven
8	Gijsje van Boxtel	Haaren
	Joop Wesseling	Berlicum
9	Anja Kemenade	Eindhoven
	Jack van Dongen	Best
	Frans Joosen	Best
10	Henk Vink	Schelluinen
	Ria van Breda	Haren nb
11	Paul Franken	Heeze
	Jan Cortenbach	Almere Buiten
13	Wolfgang Gross	Eindhoven
	Berrie Nijens	Deurne
	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
15	Toon van Wordragen	Weert
	Piet Royakkers	Nuenen

Geboren: Caitlin

Op 26 november 2002 werd in Veldhoven Caitlin geboren, dochter van Helena Lankreijer en Hans Verhoeven. Bij deze onze hartelijke gelukswensen en uiteraard de mooiste tijd van jullie leven en veel plezier bij het opgroeien van jullie dochter Caitlin.

De OLAT-familie

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Spelregel:

De enige regel die wij erop nahouden is dat wij om 10.00 uur starten. Vaak is dat bij een café of restaurant en ook onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Omdat dat laatste niet altijd mogelijk is neemt iedereen zijn lunchpakketje mee.

Vanzelfsprekend vinden niet alle horeca ondernemers het even leuk dat meegebrachte boterhammen dan in de zaak genuttigd worden. Maar wat is er leuker dan midden in het bos of aan de rand van een ven te picknicken?

De routes zijn rond de 20 km, het tempo is ± 5 km per uur en er wordt af en toe even stil gestaan bij wat we in de natuur tegen komen. Meestal zijn we tegen 15.30 uur weer terug en babbelen sommigen wat na bij een drankje.

Veel wandelplezier en tot ziens bij een van de tochten.

Truus van Vessem

Winterprogramma Dinsdagwandelingen 2002-2003

Datum	Route	Plaats	Adres
21 jan. 2003	Mildertroute	Nederweert	AC Restaurant aan de A2
4 feb. 2003	Warmbeekvallei	Achel (B)	Café 'de Achelse Kluis' abdij aan de grens
18 feb. 2003	Meulenhairoute 2	Mierlo	Café de Cuyt, Burg. Termeerstraat 50
4 mrt. 2003	Weerterbos	Weert	Café de Wildenberg, Eindhovenseweg 101 A2 Afslag tussen afrit 37 en 38
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Parkeerplaats camping 'Ter Spegelt', Postelseweg 88
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 'tJagershuis, Hogeweg 2

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Voorlopig klassement Clubkampioenschap 2003 per 15 december

1230	Klaas Bakker	1
1010	Hanny Klumpkens	2
730	Kees Lambregts	3
700	Piet de Ruijter	4
700	Sjef Koolen	
700	Theo Klanke	
685	Rolf Craanen	7
635	Marcella Creemers	8
520	Marco Timmermans	9
490	Ron Timmermans	10
375	Hugo Prinsen	11
375	Michel van Krimpen	
370	Ad Martens	13
325	Wim van Gemert	14
245	George van den Boogerd	15
150	Paul Koks	16



Theo Klanke

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003
Tochten die meetellen voor het Clubkampioenschap OLAT 2003

12 januari	Zaandam	prestatiewandeling	20 km	LAT	vlgs. prestatietabel
24 januari	's Hertogenbosch	Bossche 100	100-110 km	B-100	500 punten + afstand
26 januari	Zaandam	prestatiewandeling	25 km	LAT	vlgs. prestatietabel
02 februari	Rotterdam	prestatie/wedstrijd	10 km	RWV	honorering beste resultaat
16 februari	Zaandam	prestatiewandeling	30 km	LAT	vlgs. prestatietabel
28 februari	Monnickendam	Euraudax 6 km/u	100 km	Euraudax	300 punten
02 maart	Rotterdam	prestatie/wedstrijd	10 km	RWV	slotkans verbetering res.
08 maart	Roosendaal/Zevenbergen	Zuidwesthoek	100 km/80 km	Zdwesthoek	300 punten + 100/80 pt + 80 km bonus <13 uur 100 km bonus <17 uur
09 maart	Olland-St.-Oedenrode	Prestatie/wedstrijd	5-20-35-50 km	OLAT	05 km: 250 pt + bonus 20 km: 200 pt + bonus 35 km: 350 pt + bonus 50 km: 500 pt + bonus
16 maart	Leende	Winterserietocht	alleen 60 km	OLAT	finish 250 punten
22 maart	Amsterdam-Hoorn	Prestatie	42.195 mtr	LAT	finish 100 punten + goud: 200, zilver: 175, brons: 150 punten
12 april	25° Nacht van Loon op Zand	Prestatie	15 uur	HvB	finish 15 uur 300 pt + km-bonus boven de 95 km
19 april	Sittard	Kennedymars	80 km	KMS	finish 380 pt. + bonus < 13 uur
25 april	Dordrecht	Kennedymars	80 km	RWV	finish 380 pt. bonus < 13 uur
26 april	Haarlem	Euraudax	100 km	Euraudax	300 punten

Als u lid bent van wsv OLAT en met succes hebt deelgenomen aan bovenstaande tochten, dan moet (mag) u zich melden voor ons clubkampioenschap. Telefoon 0499-473767 of e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl
 De stand van ons clubkampioenschap wordt wekelijks op woensdag bijgewerkt en is te vinden op de OLAT-website.

90.000 km

Constant Dedel liet onlangs in zijn wandelboekje zijn 90.000ste kilometer bijschreven.

Wij wensen Constant veel succes op weg naar weer een nieuwe mijlpaal.....

Constant, namens de hele club: Proficiat.

Sectie Lange Afstand KNBLO

Super Long Distance Walker

037 Jozef Blockx, Kasterlee (B) (dd 28/11/2002)

 **OLAT - CLUBREIZEN**

Programma 2003

08 maart	GR 5	La Reid - Stavelot	28 en 18 km
26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
20/21 sept.	GR 56	Schonberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)	
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km



Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON 06 130 111 44**

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

I DID IT MY WAY.

(EEN DANKBETUIGING AAN HET BESTUUR EN ALLE VRIJWILLIGERS)

Een gewone OLAT-pijl wees ons in het pikkedonker naar de achteraf gelegen kampeerboerderij in de Nijnselse bossen toen we zaterdagochtend om 01:00 uur de feestzaal hadden verlaten.

Vanaf de aankomst op het parkeerterrein van het restaurant 't Leeuwke, de jaarvergadering, de jubileumreceptie tot en met deze laatste pijl; alles was 100%. Wij (Paula en ik) waren fier dat we lid mogen zijn van deze club.

Dank aan het bestuur en hun helpers voor deze mooie dag.

Hoewel ik mij eigenlijk altijd sterk richt op de toekomst werd deze 23 november 2002 voor mij onverwacht erg belangrijk en kijk ik nu eens achterom. Sinds 1977 zat ik in het OLAT-bestuur en stond ik voor 100% achter de nieuwe voornemens:

Voor ALLE facetten van het wandelen moest aandacht zijn. Onder de bezielende leiding van Cornelis van Monfort† was er voldoende aandacht voor het prestatiewandelen en het wedstrijdwandelen. Nu nog de recreatieve kant. Theo zette zijn schouders onder de communicatieve kant (clubblad). Eind 1980 werd ik tot voorzitter gekozen en zette mij in voor het wandelen in de ruimste zin. Een persoonlijk item voor mij was dat kwaliteit voor kwantiteit moest gaan. Niet een groot aantal leden, maar zo veel mogelijk leden, die uit het beste wandelhout gesneden waren. Figuurlijk gesproken werden de akkers geploegd, er werden verschillende soorten zaad gezaaid en er werd succes geogst. Er werden bomen geplant en deze bomen leveren het juiste wandelhout om er wandelaars uit te snijden. (= de vele vrijwilligers) De strategie werkte, er kwamen jonge enthousiaste wandelaars in het bestuur en er kwamen meer commissies. Velen droegen een steentje bij. Het succes van OLAT werd zeer actief afgeremd door de wandelsportbonden. Ik zal u de vele incidenten besparen, maar ik werd er cynisch van en ik ben dat ten opzichte van de wandelsportbonden nog steeds. In 1985 trad ik af met een moe en onvoldaan gevoel. Na zeven vette jaren kwamen voor mij zeven magere jaren. Mijn niet altijd diplomatieke optreden had kwaad



Paula en Ben

bloed gezet. Een samenloop van misverstanden leidde er toe dat ik mij begin jaren negentig zelfs even terugtrok uit het wandelgebeuren. Enkelens wisten mij echter te overtuigen met argumenten.

Ik werd weer lid en direct werd ik door wijlen Jos Koolen gevraagd voor een jaar zitting te nemen in een jubileumcommissie. De toen nog alleen als wandelaar bekende Jago Mulder had mij ook al gestrikt als reisbegeleider naar Ierland en daardoor brak voor mij een nieuwe periode/uitdaging aan.

Vanaf die tijd hield ik mij in toenemende mate bezig met de commerciële wandel(reis)wereld en wel zo heftig, dat ik in 1998 besloot mijn baan op te zeggen en mij als free-lance-reisbegeleider aan te bieden. Ik bezocht de meeste meerdaagse wandelmarsen in de wereld, maar begeleide ook luxe reizen voor "Fox-Vakanties" en enkele avontuurlijke trekkings voor "Anders Reizen" (de marktleider in België). Alleen in Afrika ben ik nog nooit geweest, maar dat ga ik op 21 december a.s. goedmaken en wel als reisbegeleider voor "Topo-Aktief" (Nijmegen) middels een trekking door het Atlasgebergte in Marokko. Omdat de (figuurlijke) wandelvijver steeds groter wordt, er steeds meer vissen in deze vijver zitten heb ik in 2000 ook een hengel aangeschaft en ik ben gaan vissen. (= reisorganisatie "Trans-World" opgericht)



Ben, Marinus, José

In december 1992 werd ik (weer) OLAT-lid en ik zou december 2002 (weer) tien jaar lid zijn.

Leuk voor mij: het bestuur besloot ook mijn eerste lidmaatschapsperiode mee te tellen en zo was ik plotseling 25 jaar lid. Echt gelukkig werd ik toen ik even later werd benoemd tot "lid van verdienste".

Dit instituut was in het leven geroepen ver na mijn regeerperiode en ik ben al 17 jaar met emeritaat.

35 jaar OLAT

Als je zo in het programma leest dat ze hebben samengesteld voor de leden van onze wandelclub dan denk je bij jezelf: laat maar zitten, dat is niets voor mij. Ik krijg op tijd m'n informatie over het wandelen en daarmee is het af. Wij ondergetekenden: Sjef Koolen en mijn vrouw Tiny hadden besloten om in 2002 aan alle activiteiten van OLAT mee te doen.

Na de winterserietochten en de wedstrijd in maart te Olland kwam de lustrumwandeltocht van 175 km op 18 en 19 mei, met start in Sint-Oedenrode. De eerste 65 kilometers tot in Eersel waren gewoon mooi. Daarna kregen we in Eersel een goede warme maaltijd en gingen verder op de 110 kilometer van de Kempenlandwandeltocht. Tiny hielp op deze tocht mee in de verzorgingsgroep. Alles was tijdens de tocht tot in de puntjes verzorgd. Alle medewerkers aan deze tocht wil ik hiervoor nog hartelijk bedanken.

En dan komt het feestweekend op 23 en 24 november j.l. Het begint op 23 november 's morgens met een rondwandeling door Sint-Oedenrode. Ikzelf heb heel veel in Sint-Oedenrode gewandeld en Tiny was steeds present bij de verzorging van de snelwandelaars en prestatielopers. Na die wandelingen gingen we altijd direct naar huis.

Maar nu waren wij toch echt verbaasd en onder de indruk van wat deze gemeente in de directe omgeving van het dorpscentrum allemaal aan moois te bieden heeft. Bij dit alles kregen we nog soep met broodjes toe.

's Middags werd in een overvolle zaal de feestelijke jaarvergadering gehouden. Alles verliep zeer sportief en alle verantwoordelijken hadden hun werk goed gedaan. Met handjesklappen maakten we het bestuur weer compleet en nadat de clubkampioenen, enkele actieve leden en het gestopte bestuurslid op een attente manier in het zonnetje waren gezet, kregen we een geweldig diner aangeboden. Ik ben wel blij dat ik thuis niet dagelijks zoveel hoeft te eten.

Na dit smakelijke gebeuren, begon eigenlijk de

Dat ik na 17 jaar toch nog word geëerd voor bewezen diensten ervaar ik als een groot compliment.

Het bestuur geeft mij hiermee alsnog een voldaan gevoel over het verleden.

Maar ik deed het bepaald nooit alleen; er waren altijd heel veel mensen actief voor onze club. Ook nu nog!!

Wie ons fraaie en informatieve OLAT-NIEUWS open slaat ziet op blz. 3 en 4 een heel leger assistenten.

Bij deze opsomming mis ik de club van LAW-markeers onder leiding van Toon Visser en wellicht zijn er nog wel meer subcommissies. OLAT bewijst hiermee dat de wandelsport net zo springlevend is als het steeds toenemende aantal commerciëlen, waaronder ik mijzelf al weer enige tijd schaar.

Met dank aan de alle vrijwilligers binnen onze vereniging.

In de hoop dat de honderdduizenden wandelaars, die uitsluitend met de commerciëlen op pad gaan ook de wandelverenigingen nog eens zullen ontdekken besluit ik deze dankbetuiging, geschreven IN MY OWN WAY.

w.g. Ben van der Velden

receptie, maar dat vond ik een beetje het minpunt in het geheel.

Het bestuur stond opgesteld in een bekrompen hoekje achter in de zaal. Ik liep er toevallig tegenaan toen ik naar de wc ging. Het bestuur had beter verdiend.

Waarom niet spontaan voor in de zaal op het podium,



Sjef gooit de beentjes los

waar ze tijdens de vergadering ook zaten? De feestavond was goed bezocht en de dansliefhebbers konden heerlijk de beentjes van de vloer houden. Praten was er echter niet meer bij toen het trouwens prima orkest goed op gang kwam. Persoonlijk heb ik wel liever muziek uit de jaren 60. Na veel plezier en de nodige pilsjes gingen we omstreeks middernacht te voet onze slaappleaats opzoeken in een kampeerboerderij. Na een voor mij persoonlijk goede nachtrust, kregen we om 09.00 uur een uitstekende koffietafel aangeboden. Volgens mij was er op veel meer personen gerekend, want de aanwezigen kregen het bij lange na niet op. Op zondagmorgen gingen we met ongeveer 30 personen wandelen op het Vennekespad van Nijnsel naar Eindhoven. Volgens Theo hadden er zich ongeveer 80 personen aangemeld voor deze wandeling, maar smoesjes als: ik moet plotseling iets anders doen, of het wordt voor mij te laat, vind ik geen goede instelling. Achteraf vind ik de groep waarmee we nu wandelden echt leuk en het is heel wat anders dan dat: snel, snel!

Nu hadden we tijd voor elkaar en als Ad ook nog van alles over de omgeving vertelt is dat mooi meegenomen.

In Nederwetten hielden we een pauze, Conny stond hier ook met de volgwagen en de bagage van de wandelaars. Een trappistje ging er goed in, en wat is het dan mooi om met een man van 80 jaar, het wandelmaatje van Hanny tijdens recreatieve wandelingen, te kletsen over de zin van het leven.

Omstreeks 16.30 uur kwamen we in Eindhoven bij het station. Dini kwam daar Ad ophalen en zij bood spontaan aan om Tiny en mij terug naar Nijnsel te brengen, waar onze auto stond. Nadat ik in de zaal mijn vergeten bril had opgehaald, reden we voldaan terug naar Limburg.

Wij willen bij deze de organisatie bedanken voor alles wat ze ons door het jaar heen en speciaal in dit weekend hebben geboden.

Was getekend: familie Sjef en Tiny Koolen, Nederweert-Eind.

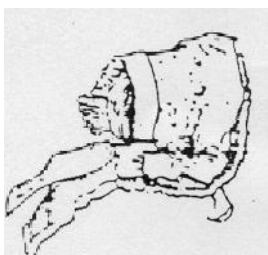
EEN LANG OLAT-JUBILEUM WEEKEND: DE KELKEN WERDEN STEEDS BIJGEVULD

Zaterdag 23 november zouden wij met Trudy Taal en Theo Gijzen deelnemen aan de festiviteiten van het jubileumweekend. Trudy zou wat later komen, helaas had Theo andere verplichtingen, dus wij stapten met zijn tweeën op de bus van Eindhoven naar Nijnsel. Toen we daar omstreeks kwart voor tien aankwamen, was het er al een drukte van belang, en er liepen al groepjes mensen de deur uit, richting St. Oedenrode (Rooi) voor de rondleiding. Van Theo Tromp en José Schimmel kreeg ik de envelop met consumptiefiches en instructies voor de overnachting en de wandeltocht de volgende dag. Wij boften, want door het afzeggen van Theo Gijzen hadden we al 6 extra fiches.

Wij lieten ons het appelgebak met de koffie goed smaken, en om kwart over tien zochten wij buiten "ons" groepje op, dat onder de bezielende leiding van Francien van de Laar de toeristische trip door Rooi zou gaan maken. En zo kwamen we op het kerkhof, waar we het graf van bisschop Bekkers zagen en de Oda-kapel. Deze laatste schijnt in opdracht van een adellijke dame gebouwd te zijn, uit dankbaarheid voor genezing van een ernstige ziekte. In het poffermuseum kregen we diverse mooie "hoedjes" te zien, met weer een prominente plek voor de poffer van oma Bekkers, de moeder van onze overleden bisschop. Ook was hier de VVV gevestigd, zodat ik de gelegenheid had om het T-shirt "Ik kom uit



St. Odakapel, graf Mgr Bekkers



Brabant" te kopen. Ik had Jan van der Zanden dit shirt al in Nijmegen zien dragen, en het is een goede zaak, om je afkomst niet te verloochen. Wel vreemd, dat vroeger achter op dat shirt de opdruk "boeren" stond, maar dat sprak de jeugd zogenaamd meer aan.

Toen naar de soep met broodje, midden op de markt voor café "De Gouden Leeuw", maar dat was al een half jaar gesloten. Deborah was daar ijverig in de weer.

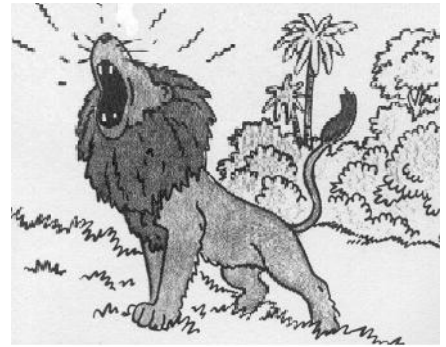
Toen een rondleiding van 10 minuten in de smederij. Erg kort, het was ook in een klein arbeidershuisje, maar de twee vrijwilligers die daar stonden wisten het goed te brengen.

Ook waren ze niet vies van een goede mop. Daarna naar het kasteel, maar dat kun je rustig

kasteeltje noemen. OLAT organiseerde in die buurt vroeger altijd het internationale evenement, maar dat is nu in verband met verkeersdrempels niet meer mogelijk.

In de smederij werd Ad opgebeld door Trudy Taal, dat kwam erg ongelegen, want toen was er net de rondleiding. Daarom maar een half uur later weer naar haar teruggebeld. Toen de teleurstellende mededeling: zij had een zware week gehad, en wou het dat weekend "stil" houden. Voor ons de verheugende mededeling: we hadden nu met zijn tweeën 24 consumptiefiches!

Een uur voor de vergadering waren we allemaal weer in zaal "t Leeuwke" aanwezig, en begonnen we aan onze eerste twee kelken trappist. We namen een hoger tafeltje met kruk achter in de zaal, zodat we alles beter konden overzien. Het deed me een beetje denken aan zaal "De Kopermolen" in Heeze, waar we meer dan tien jaar geleden de algemene ledenvergadering hadden gehad, en waar we tijdens de zitting achter in de zaal zo konden bijbestellen. En zo hadden we een kelk voor de eerste en een voor de tweede



helft. Ik ga er van uit dat mijn redactiemaat Ad een uitgebreid verslag over de vergadering schrijft. Mijn indruk is, dat alles soepel verliep, met als belangrijkste items het erelidmaatschap van Marinus en de wisseling van secretaris. Hopelijk doet Paul het net zo goed als zijn voorgangers. Ook natuurlijk de uitreiking van de clubprijzen, voor mij was de belangrijkste de oorkondes voor 25, 40 en 50 Kennedymarsen, die aan mijn trappistenmaat Ad Mollen werden uitgereikt. Van Franny de Weeger kreeg ik een chocolade letter voor mijn bijdragen aan het OLAT-Nieuws, maar dit was een persoonlijke prijs.

Tussen vijf en zeven uur het warm buffet, het was uitstekend verzorgd, met



aardappels, frieten, gehaktballetjes. Er werd ook heel disciplinair van tafel tot tafel in de rij aangesloten. Omdat wij de soep hadden overgeslagen, stonden we wel in een kort "hoofdgerecht"-rijtje. Wij zaten trouwens ook zo tactisch opgesteld, dat we iedereen langs zagen komen voor het toetje "ijs". Er werden heel wat opmerkingen gemaakt over ons "alternatieve" toetje.

Tussen zeven en acht uur de receptie van het bestuur. Onze "mannen" stonden net achter een houten wand, ik heb dus niet kunnen zien hoeveel handjes zij aan hebben moeten nemen. Wel waren wij zo dom om nog een kelk te bestellen waarvoor we twee fiches moesten betalen. Het bier en het fris waren namelijk zolang de receptie duurde gratis...

's-Avonds dus de levende muziek, in het begin vond ik het maar een zwakke vertoning, meer "middle-of-the-road"-muziek, gelukkig veranderde dat in de loop van de avond. Later op de avond toch eens gaan verzitten, je krijgt zo'n hard achterwerk van die barkruk. Nog gezellig gekletst met Joop en Miep Krul, de laatste was vroeger nog een collega van mij, van het wandelen kende ik haar toen nog niet.

Na twaalf uur nog op de dansvloer gestaan, maar slechts bij een nummer. Zelf was ik bij het lijflied van mijn favoriete Stones niet present. Nee, wat dat betreft moest ik de eer aan anderen overlaten, waarbij Constant Dedel het ruimschoots van mij wint.

Na eenen door Theo en Conny naar de kampeerboerderij gebracht. Ad had nog even het voorstel om te lopen, plm. twintig minuten, maar of we het dan gevonden zouden hebben?

We sliepen in een zaal, die vroeger nog als koeienstal had gediend. Het toilet was aan de overkant, wel een beetje lastig, als je er dan 's-nachts drie keer uit moet. Waar zou dat toch van komen?

De volgende dag was iedereen te vroeg wakker, de wandeling zou pas na elven beginnen, maar om negen uur was bijna iedereen op. Jammer dat Theo en Trudy zo laat hadden afgezegd, want voor de overnachting moest OLAT



ook voor hen een aantal Euro's extra betalen. Of het nu kwam door de kapotte verwarming (temperatuur buiten het bed tien graden) of niet, het ontbijt was meer dan voldoende, krentenbollen en een ei horen erbij. Evenals de nodige kopjes koffie, met dat bakje troost kwamen we de tijd ook wel door. Arie Evegroen had zo ook volop de tijd om zijn das bij " 't Leeuwke" af te halen, en op die manier het complete traject Nijnsel-Eindhoven te wandelen, wij sloten pas na 2500 meter bij de optocht aan.

Een zeer mooi traject, gedeeltes van het Vennekespad en het Hertog Hendrikpad. Zo nu en dan bos, we passeerden een aantal vennen en liepen ook langs de Dommel. Alleen jammer dat die "grote lamp" zo laag stond, dat zij ons zo nu en dan behoorlijk verblindde. De hond (nou ja, het hondje) van Jos van den Berselaar had er ook zin in, die heeft nog hele bossen hout lopen verslepen.

De grote rust, herberg "De Kruik" in Nederwetten, liet lang op zich wachten, meer dan drie uur. We werden naar een donker zaaltje gedirigeerd, wel een contrast met al die zon, die we de laatste uren gezien hadden. Ad en ik wilden daar finishen, mede om nog een extra kelk te pakken. Helaas, de treintaxi en taxi "Nakken" reden niet, en de belbus ging niet naar Eindhoven, dus die laatste zeven kilometer moesten we ook lopen.

Achteraf bleek dat er bij "De Kruik" 2x koffie en een cappuccino niet waren afgerekend. Wij tweeën dachten dat de jubileumkas zo goed gevuld was, dat er nog wel een kopje koffie van af kon. Sommige mensen willen ook altijd het "onderste uit de kan" hebben!



Tien minuten na "De Kruik" zagen we nog een drietal luchtballonnen aan de horizon, het was ook voor die bezigheid fantastisch weer. De Cavalier Prins Charles mocht wel in Nederwetten finishen, gelukkig had de viervoeter van Jos nu gezelschap van een loopse hond. Dit werd wel even gevaarlijk, toen de autoweg Eindhoven-Helmond overgestoken moest worden, maar hij overleefde het. Net toen we dachten dat we de (meegelopen)hond bij het station van Eindhoven aan de politie zouden moeten overdragen, keerde zij toch naar Nederwetten terug.

200 meter voor het station liepen wij nog over het Limbopad, de beruchte looproute die Limburgse studenten nemen, als zij van het station naar de universiteit gaan. Vroeger een eenvoudig zandpad door een grasvlakte, nu een betonnen fiets-/wandelpad, waar zelfs nog een beetje voor geklommen moest worden.

Bij het station wilde deze dorstige nog iets drinken, maar iedereen was binnen tien minuten weg. OLAT, bedankt voor dit zeer geslaagde weekend!

w.g.: Ad en Peter, de één goed voor vijftig Kennedymarsen, de ander voor 50.000 kilometer wandelen!

Tweede OLAT-winterserietocht in noordoost Brabant

AD VAN ASTEN

Misschien moeten we eens gaan nadenken over een nieuwe naam voor onze winterserietochten. Sinds we in de nazomer beginnen aan de seriewandelingen en pas stoppen wanneer de bomen nog slechts met moeite de blaadjes in de knop houden, behoort het winterse idee bij deze tochten allang tot de vergetelheid. Zeker nu we in de feestmaand het wandelen als nagenoeg 'not done' terzijde hebben geschoven. OLAT-seizoensnatuurwandeltochten klinkt niet spectaculair, maar het dekt de lading beter en je denkt er bij na als je het uitspreekt! Zondag 17 november was weer eens zo'n heerlijke wandeldag. De vroege vogels kregen echter, op weg naar de startlocatie in Nistelrode, nog een behoorlijke scheut water te verwerken; en laten we dat slalommen in het donker tussen St-Oedenrode en Veghel maar vlug vergeten.



Het dorp Nistelrode is als startplaats voor OLAT-wandelingen geen onbekend gebied, en je vraagt je daarom ook af: hoe vinden ze steeds weer nieuwe paadjes, bosjes en zelfs dorpjes in dezelfde omgeving. Ik heb Ad Verbakel, onze onvolprezen spoorzoeker, vandaag nergens gezien, het zou me daarom ook niet verbazen als hij alweer op zoek is gegaan naar nieuwe banen voor een volgende uitdaging in dit gebied.

Wij startten vanuit 'De Harmonie' een mooie en geschikte accommodatie voor een wandeltocht waarbij gedacht moet worden aan 'enkele' honderden deelnemers. Ze zijn trouwens allemaal gekomen: 885 om precies te zijn.

Om 8.00 uur gaan Piet en ik op stap voor 40 kilometers. Vandaag zijn ook T'jeu, Johan en een 'nieuwe' OLAT-dame van de partij, die mee gaat tot de splitsing naar het 30 km-parkoers. En 'als een rode draad' beweegt Margriet eveneens door dit verhaal. Het is haar idee b.v. om van de leden die ik onderweg tref een fotootje te maken dan kunnen we die in ons clubblad plaatsen als ze 'ergens' iets belangrijks aan ons kwijt willen, of zo maar ter 'opvrolijking' van verhaaltjes.

Ons eerste doelwit in deze serie is geworden: Theo Klanke, een van onze actieve en verdienstelijke lange afstand tippelaars.

Als we twee of drie straatjes achter ons hebben, zijn we al buiten de bebouwde kom en ligt het open veld om ons heen, maar het duurt niet lang of we komen in 'bebost gebied', we vangen zelfs een glimp op van een van onze mobiele verzorgers, maar die kiest het hazenpad als hij ons ziet aankomen; het zal nog enkele uurtjes duren voor we hem weerzien!

We komen vervolgens regelmatig in 'aanvaring' met het infrastructurele asfalt, maar net als dat begint op te vallen is er weer dat vernuftig gevonden bospaadje. En opmerkelijk: er zit hier en daar wat glooiing in de bodem van de Boswachterij Nistelrode zoals ik dit aanloopgebied streekgericht wil noemen.

Na 7 km komen we bij de eerste verzorgingswagen en is het even pauze met hete chocola. Ook trekken Piet en ik even de agenda voor het noteren van 'onze' zoveelste Bossche Honderd die we samen weer 'in goede banen zullen gaan leiden.' Enkele kilometers verder zegent Ad Martens het door ons gekozen traject af, trouwens dat kan nog alle kanten op, maar dat merken jullie straks zelf wel als jullie er aan zijn begonnen.

Na het volgen van bospaden in diverse uitvoeringen, waarvan er op een gegeven moment zelfs een bij zit met wel zeven zijsprongen dan weet je ook dat het steeds opletten geblazen is.

We komen nu ongeveer in de streek die de min of meer 'bekende' naam Maaskant draagt, een overgang tussen het Maasgebied onder Ravenstein en de Meierij.

Nu kan ik heel veel gaan vertellen over Ravenstein, maar daar zijn we niet geweest, dus houd ik het bij Herpen en omgeving, dat alles bij elkaar al eeuwen ouder is dan Ravenstein, dat 'pas' in 1360 werd gesticht. Zeshonderd jaar eerder werd deze streek echter al Herpina genoemd, dat in de twaalfde eeuw uitgroeit tot de heerlijkheid Herpen. In 1941 worden Ravenstein en Herpen één gemeente, maar deze historie duurt slechts een zestigtal jaren, zoals we weten uit de jongste krantenberichten.



Als we enige tijd door het recreatiegebied Herperduin hebben gewandeld, komen we na het nemen van een berg bij een heuse zandverstuiving met de afmetingen van Bedaf. Het oorspronkelijke verstuivingsgebied is in cultuur gebracht door aanplant van grove den en heggen die om landbouwgrond zijn geplant. Uiteraard een gunstig broedgebied voor diverse vogelsoorten en sinds enkele jaren heeft ook de das hier weer een eigen burcht. Wandelaars op de 30 km gaan ons nu verlaten en wij gaan door naar Koolwijk, een gehucht dat echter wel een eigen kapel rijk is.

Om bij de caférust bij Herpen te komen moeten we een flink eind langs een verkeersweg, maar het loont want 'Den Handwijzer' zoals onze rustgelegenheid wordt genoemd, is nog zo'n cafeeke uit de goeie oude tijd: met zondagkaarters rond de stamtafel en koffie die uit de pot geschonken wordt voor maar negentig cent per kopje en koekje toe! Jan Legius is gastheer en wordt regelmatig in het rondje opgenomen, wat zal hij 's nachts goed geslapen hebben. Als we Margriet al zien vertrekken, staat onze pot koffie nog te trekken. Er zit ook een wandelstel dat belangstelling heeft voor de voettocht naar Compostela en met Sjef Koolen, die juist binnenkomt, heb je meteen alle informatie bij de hand.



Hoewel deze gelegenheid uitnodigt om te blijven plakken, roept onze wandelplicht en gaan we weer de bossen in en de lanen door, alhoewel 'ze' ons hier en daar ook met evenveel plezier over 'ongebaande' paden sturen. Het wandelgebied heet hier nog steeds Herperduin, evenals trouwens een fraai gelegen camping. Het prachtige najaarsweer heeft veel mensen naar buiten gelokt en ze verpozen zich, net als wij, op de glooiende bospaden en verspreide zandhoopjes.

Al vlug komen we bij een wagenrust, nu onder zorgzame (bege)leiding van Esther en Parcival. Hier kan ik ook weer een paar digitale gezichtjes opslaan, waaronder dat van Margriet. Ik zie Margriet op deze post ook in geanimeerd gesprek met het reeds eerder genoemde stel dat veel belangstelling toont voor een pelgrimstocht. Om in Schaijk te komen moeten we even de A50 over klimmen. Wij als 40 km-wandelaars worden vandaag wel extra bedacht, want eer we het eigenlijk beseffen staan we voor de deur van alweer een caférust. Wim en Netty zien ons graag komen en ze hebben de soep al klaar staan op het biljart. Maar met al die zorg vergeet je gauw het koekje bij de koffie, of hebben ze dat al in de prijs meegenomen; Piet denkt ook wel eens hard op!

Wanneer ik een verslag maak van een wandeltocht heb ik uiteraard de routebeschrijving bij de hand, iets dat tijdens de wandeling een unicum is. Nu valt het mij op dat het opbouwen van een parkoers met verschillende afstanden toch wel enig puzzelwerk met zich meebrengt. De rustposten moeten zo gekozen worden dat zowel de langere als de kortere afstanden op geregelde punten gebruik kunnen maken van dezelfde posten, zonder dat daar het parkoers of het trajectdeel van de afzonderlijke afstand onder lijdt. Zo is het vandaag op sommige stukken van het parkoers aanmerkelijk drukker dan we normaal op de langere afstand gewend zijn. De caférust in Schaijksche Hoek is b.v. bedoeld voor de afstanden: 20, 30 en 40 km en ze hebben daar respectievelijk 12,4-21,0-26,0 km afgelegd. Nadat we vanaf hier bijna 2,5 km samen met de anderen op trekken, gaan de twee kortere afstanden rechtstreeks op zoek naar de soep en mogen wij nog een tijdje genieten van de Brobbelbies en een stukje Slabroek.

De Brobbelbies is een omheind natuurterrein met vooral lage begroeiing en soms zelfs 'vergezichten'. Het terrein wordt begraaasd door 'wilde' paarden, die daar de opmerkelijke vrijheid genieten om te kunnen rondlopen zonder te worden gehinderd door afrasteringen langs voetpaden.

Op de terugweg nemen we ook nog een stukje Slabroek mee en komen dan bij de laatste verzorgingspost.

Willem heeft deze middag een zakje met kale beestjes in de soep geschud en om die 'dingetjes' naar boven te krijgen moet er voortdurend door de ketel geroerd worden, en zo blijf je bezig het zondagse voetvolk op de wenken te bedienen. Trouwens, het mag ook wel eens gezegd worden, onze trouwe Rode Kruis-reservist wist met grote overtuigingskracht in 'ons' voordeel een 'vrije' dag los te peuten bij de voetbalwedstrijd PSV-Feyenoord.



Er resteren nog slechts een paar kilometertjes alvorens we, voldaan na een prachtige wandeldag, terugkeren in 'De Harmonie' te Nistelrode.

Voor ik het vergeet te zeggen: een groot deel van de dag liepen we in 'De Maashorst', een landschapspark van 2400 ha dat sinds begin jaren 60 vorm heeft gekregen in de voedselarme streek tussen Bernheze, Oss, Landert en Uden, het omvat zo ongeveer het hele gebied waarin we vandaag hebben gewandeld.

Wij verheugen ons alweer op de volgende OLAT-wandeling in de mooie achtertuin van Eindhoven, dus tot **zondag 19 januari a.s. in Waalre.**

Hallo wandelaars: door Inge van Egmond.

Ik heb weer een leuk verslagje van twee OLAT-winter-serietochten gemaakt en ik laat jullie daarvan natuurlijk meegenieten.

Kees Mol, Piet de Ruijter en ikzelf hebben op zondag 20 oktober deelgenomen aan de wandeltocht in Lage



Mierde. Het was toen heel mooi weer en het belangrijkste: het was weer een echt OLAT-parkoers, en zoals altijd goed gepijld en prima verzorgd.

Punt no. 118 van de routebeschrijving wees ons echter naar een diepe sloot, die op dat moment gelukkig droog stond, dus we zijn er gewoon doorheen gelopen. Het is toch leuk als je onderweg voor zulke verrassingen

wordt geplaatst. Na de tocht was het ook nog heel gezellig in de zaal in Lage Mierde.

Voor de tweede OLAT-wandeltocht moesten we naar Nistelrode. Dat was op zondag 17 november.

Meestal staan Kees en ik al buiten te wachten tot Piet ons komt ophalen. Piet vond het wel vreemd dat we nu niet stonden te wachten en hij belde aan, want hij dacht dat wij nog sliepen. Ik zal maar niet vertellen wat Kees echt aan het doen was, maar na vliegensvlug een kan koffie en thee te hebben gezet, konden we om 7.15 uur toch vertrekken.

Om kwart over acht waren we in Nistelrode. Nadat we ons hadden ingeschreven, dronken we een kop koffie en zijn om iets over half negen aan de tocht begonnen. Piet, Kees en ikzelf hebben gezellig gewandeld.

Het was weer een mooi parkoers, maar minder pittig dan in Lage Mierde. We maakten ook nu weer iets leuks mee. Kees had onderweg iets te weinig energie en daarom liep hij tegen een stroomdraad, toen ging het even veel beter!

We hebben in het afgelopen jaar heel fijn gewandeld bij OLAT. Kees, Piet en Inge hopen dat iedereen prettige feestdagen achter de rug heeft en zij wensen het bestuur en de leden van OLAT

EEN GELUKKIG EN GEZOND NIEUW WANDELJAAR.

MARGRIET

ONZE WANDELLENDE REPORTER

Wandeling op Walcheren

Na een treinreis van tweeënehalf uur, kom ik mooi te vroeg voor de koffie in Vlissingen, waar de routebeschrijving voor de wandeltocht Fort Rammekens al voor mij klaar ligt bij het loket.

Onderweg had ik al kunnen vaststellen dat dit deel van Zeeland vooral een land van lijnen is.

Het lijnenspel wordt gecreëerd door dijken, bomerijen, wegen, lanen, zelfs de schapen lijken zich in rijen te bewegen. En dan in deze tijd van het jaar natuurlijk de ganzen en eenden in lijnvlucht.

Direct bij aankomst wordt ik begroet door een bonte verzameling meeuwen, met hun karakteristieke geluid. De eerste kilometers lopen rond de buitenhaven waar het een en al activiteit is. De wegwijzers geven Engeland aan. Transportbanden voor zand en stenen zetten het lijnenspel voort, geassisteerd door hoogspanningskabels en de windmolens op rij. Even ver-

derop wordt volop gewerkt aan nieuwe wegen en ik slalom tussen de imposante graafmachines en zandwagens door.

Gelijk als ik de fluit van de veerboot hoor, komt de Westerschelde in zicht, en ik ga in oostelijke richting langs haar oever lopen. Het is intrigerend wat deze zeearm



hier allemaal op de oever heeft uitgebraakt; tussen het blaasjeswier liggen een bouwhelm, een keukenstoel, een handschoen en de naakte resten van een tennisbal. Omdat ik bij Zeeland altijd aan wind denk, ben ik verbaasd dat het vandaag bijna windstil is. Het is evengoed behoorlijk koud, en na een korte lunchpauze op de dijk, loop ik nog een half uur met dooie vingers.

De grote zeeschepen zorgen voor afleiding, en na een aantal kilometers wordt de dijk verlaten om een natuurgebied te bezoeken, zoet water, riet, waterhoentjes. Diepe voren van de ploeg in de dikke zeelei, voederbieten op een hoop, een oud boerderijtje, en dan de dijk weer op langs de schorren waar nog wat restanten liggen uit de laatste oorlog. Dit is een van de vier plaatsen waar de dijken werden doorgestoken om de Duitsers uit Walcheren te verjagen.

Grote groepen strandlopers, die zonder reden ineens allemaal tegelijk opvliegen, vervolgens de olie-raffinaderijen van Terneuzen aan de overkant van de Westerschelde inspecteren, en dan als een donkere wolk weer neerstrijken op het strandje. Dan komt Fort Rammekens in zicht; vroeger lag dit gedeeltelijk in zee, onderdeel van de zeevering, militair van belang en een laad- en losplaats voor V.O.C.schepen van formaat. Nu ligt het achter de nieuwe dijk van 9 meter hoog, is een

verweerde rood bakstenen kolos en begroeid met gras en struiken. Ik ben nieuwsgierig naar de binnenkant, maar de met knotwilgen omzoomde oprit is afgesloten vanwege het seizoen.

Van hieruit gaat het landinwaarts, over opstapjes, binnendijken en schapenpaadjes, een laatste meeuw zegt gedag, en dan komt de molen 'Buiten verwachting' uit 1874 in zicht.

Hoewel 'de klok van Arnemuiden' al een hele poos door mijn hoofd speelt, neem ik na Nieuw-en Sint Joostland een andere route. Dat is het leuke van deze route-beschrijving: er zit een topokaartje bij, en zolang je daar niet vanaf loopt, kun je met een beetje creativiteit en hulp van de plaatselijke bevolking je eigen alternatieve route maken.

Vanmorgen ving ik al een glimp op van de 'koepel van Breda' waar mijn naamgenoot jarenlang zat (geen familie), nu loop ik langs de gevangenis van Middelburg, en met de gouden kroon van de 'lange Jan' als richtpunt, loop ik over een met bomen omzoomd landweggetje richting Middelburg. Een oude stad met statige huizen, een hoge kerk, een mooi oud plein met een abdij, en het mooiste (laatgotische, met veel beelden versierde) stadhuis van Nederland.

Het Texelpad.

Door Willemien Konink

Al een tijd in de planning, en dan in mei 2002 is het zo-ver!

Martin en ondergetekende vertrokken op donderdag 16 mei naar Texel. We gingen op de middag en kozen voor de toeristische route, richting Harderwijk via Lelystad, over de dijk naar Enkhuizen en verder naar Den Helder. Het duurde wel wat langer op die 80 km wegen, maar de route is mooi! We konden net met de voorlaatste boot overvaren naar Texel. Ons logeeraadres was besproken en de routes waren voorbereid door Martin. Dat is meestal zijn werk.

2 Km voor De Koog was onze afspraak bij een familie uit het bestand van "vrienden op de flets". Weer een prima en gastvrij onderkomen. In de kleine keuken die we mochten gebruiken zaten nog 2 mensen, zij waren op Texel om te fietsen

We stelden ons voor en keken samen naar de TV om te zien of het weer voor morgen goed was. Volgens de presentator zou het goed weer worden. Onze gastvrouw maakte het ontbijt voor morgen vast klaar omdat wij op tijd wilden vertrekken. Dat ging prima. 's Morgens zetten wij zelf onze thee en kookten een ei.

We vertrokken om half 8 en moesten eerst 2 km lopen om op de route te komen. Dit is een stukje van de doorsteekroute, en we gaan dan richting De Koog, het eerste dorp dat we aandoen. Deze plaats is duidelijk aangewezen op het toerisme.

Streekpad 4 van het NIVON, lengte 82,7 km.

De route voerde ons verder de duinen in richting De Slufter. Eigenlijk is Texel een groot natuureiland! Met aan de Noordzeekant mooie duinen en aan de Waddenkant de groene weiden met zijn vele soorten weidevogels en ganzen die er in alle soorten te vinden zijn. De krekens in De Slufter lopen nog tweemaal daags vol tijdens de vloed. Ook hier is het een waar paradijs voor vogels en planten. We wandelen verder en enkele kilometers voor de vuurtoren lopen we langs de vloedlijn, en hebben een mooi uitzicht over de zee en het strand. Na de vuurtoren lopen we aan de Waddenkant van het eiland richting De Cocksdorp. We gaan verder over en soms langs de dijk weer landinwaarts.



Via Oost naar Oosterend naar DeWaal, waar we de doorsteekroute nemen, en gaan dan zo weer terug naar ons logeeradres.

Ondertussen hebben wij onze pauzes genomen, genoten van de vergezichten en al die vogels en andere dieren die we onderweg zagen. We zagen deze keer zelfs de gele kwikstaart! Ook hoorden we veel kikkers die er in de sloten lustig op los kwaakten. Af en toe ging ik voorzichtig kijken, en dan zag ik de vele kopjes boven het water uitsteken en maar kwaken, als ik dan ook maar iets bewoog waren ze meteen verdwenen.

De doorsteekroute is mooi met smalle paadjes en fietspaden. Om kwart voor vijf waren we weer 'thuis'. Na ons gedoucht te hebben voegde Peter zich bij ons. Hij was met de trein gekomen. We dronken samen koffie in de kleine, maar o zo gemakkelijke keuken. In het toeristische dorp De Koog gingen wij een hapje eten. Bij thuiskomst nog even naar de TV gekeken om te weten hoe het weer er voor morgen uit zou zien. We moesten toch de paraplu maar bij de hand houden! We gingen daarna slapen om morgen uitgerust de laatste dag te volbrengen.

Peter zou het eiland rondfietsen zo had hij zich voorgenoemen. Volgens hem gaat dat iets sneller dan wandelen en je ziet alles net zo goed! Zelfs koffiedrinken bij een collega van hem in Oosterend kon er nog wel bij! Wij hadden afgelopen donderdag zijn fiets op de auto mee naar hier gebracht. De auto mochten we laten staan totdat Peter hem 's middags op zou halen. Hij zou ons dan in De Waal oppikken. Het was een mooie dag op die ene flinke bui na! Toen waren we net bij 't Horntje. We hadden een prachtig stuk duingebied achter ons gelaten waar we veel vogelaars zagen. Mensen die grote kijkers bij zich hadden waarmee ze de vogels goed konden bekijken. Bij het 't Horntje aangekomen begon het te regenen. Dat is dan altijd jammer, want je ziet dan niet alles. En 't is

juist zo leuk om hier even te kijken naar alle bedrijvigheid rond de aankomst van de veerboten.

We wandelden weer landinwaarts en gingen dan richting Oudeschild aan de Waddenzee. Inmiddels was het droog geworden. Vanaf hier gingen we richting Den Burg, de grootste plaats van het eiland. Het was zaterdag, dus erg druk en we moesten uitkijken dat we geen markering misten. Dan volgde nog een klein stuk naar De Waal en we hadden het mooie Texelpad er op zitten!

Twee dagen wandelen, en Martin had er twee mooie rondes van gemaakt. Peter was er ook net om half vier aangekomen. We zijn meteen vertrokken, omdat we dan nog net de boot van vier uur konden halen.

Op de boot hebben wij ons wat opgefrest. Onderweg in Schoorl hebben wij een pauze genomen om ons te ver-



wennen met een driegangenmenu. Smaakte prima! Na een goede reis, nu via de snelweg, waren we om half negen weer in Doesburg. We konden weer terug kijken op een mooi pad. De markering was goed, Texel was mooi, het logeeradres was prima, met Peter erbij was het extra gezellig. Hij had ongeveer 80 km gefietst! Het waren weer fijne dagen geweest.

Met Constant-OP STAP

Drielandenreis: Zuid-Korea, Japan en Taiwan

Op dinsdag 22 oktober 2002 vertrek ik om 12.50 uur per trein van Baarn naar Schiphol, waar ik me samen met diverse andere personen laat inchecken voor een vlucht per KLM-toestel naar Seoel (hoofdstad van Zuid-Korea), die om 14.50 uur zal vertrekken.

Woensdag 23 oktober arriveren we om 10.05 uur op Incheon International Airport in Seoel.

Na aankomst gaan we per bus naar Hotel Hamilton in het centrum van de stad. Dit hotel ligt in de wijk Itaewon.

De rest van de middag is iedereen vrij. 's- Avonds gaan we met de metro naar het Korea House, waar Koreaanse dansuitvoeringen plaatsvinden.

Op donderdag 24 oktober maken we per bus een rondrit door Seoel. We bezoeken o.a. het Changdok Palace met zijn geheime tuinen en het National Folk Museum.

Daarna gaan we naar Insadong waar veel winkels zijn met antieke prularia. We gebruiken de lunch in een Koreaanse restaurant.

Na de lunch brengen we nog een bezoek aan Namdaemon Market en keren vervolgens terug naar ons hotel.

Op vrijdag 25 oktober vertrekken we uit Seoel en reizen via Suwon naar Korean Folk Village, waar veel oude bouwwerken te bewonderen zijn. Het is een openluchtmuseum. Een mooi schouwspel beleven we aan dans-

demonstraties die daar gegeven worden. Daarna lunchen we in een restaurant.

Na de lunch gaan we naar het Wonju Oak Valley Hotel, waar we twee nachten zullen verblijven.

's-Avonds vindt er in Wonju een receptie plaats met lopend buffet en gelijktijdig worden er enkele toespraken gehouden. Na deze receptie vertrekken we naar het voetbalstadion, waar militaire parades gehouden worden.



Op zaterdag 26 oktober gaan we om 9.00 uur naar het monument ter gedachtenis aan Nederlandse gevallen, tijdens de Koreaanse oorlog (1950-1953). Hier vindt een herdenkingsceremonie plaats.

Op maandag 28 oktober vertrekken we om 7.00 uur naar Incheon Airport voor een vlucht naar Tokyo en vliegen met een toestel van Northwest Airlines. We stijgen om 10.55 uur op en arriveren om 13.05 uur op Narita Airport in de Japanse hoofdstad. Na aankomst rijden we met een bus naar het Grand City Hotel in de wijk Ikebukuro. De rest van de dag is iedereen vrij. Dinsdag 29 oktober rijden we de hele dag met een bus door Tokyo. We bezoeken het observatorium van het Metropolitan Government en genieten hier van het prachtige uitzicht over de hele metropool. Vandaag hebben we vanwege een voortreffelijke weersconditie een zeer ruime blik over de omgeving. Hierna rijden we naar de Meiji Shrine, gelegen in het Yoyogi-park. Dit is een bouwwerk ter nagedachtenis aan keizer Meiji, die tussen 1868 en 1912 regeerde en die de fundamenteën legde voor het moderne Japan. Die tempel is in 1920 voltooid. Bij de ingang zijn grote lampions met keizerlijke chrysantememken bevestigd.

Na dit bezoek gaan we naar de Asakusa Kannon Temple. Die tempel werd in de 7e eeuw gebouwd nadat drie vissers hier een gouden Boeddha-beeldje in hun netten hadden gevonden. Het heiligdom werd in 1651 uitgebreid tot één van de grootste boeddhistische tempels van het land. In de straat bij de tempelgebouwen staan veel souvenirwinkels, die



Daarna gaan we door naar het atletiekstadion, waar enkele ceremoniële demonstraties en toespraken worden gehouden. Direct hierop beginnen we aan de eerste wandeldag van de Koreaanse Wandeltweedaagse. We wandelen in zuidelijke richting en gaan via Besspa Town en Song Sam Village naar de Heungup Elementary School, waar een verzorgingspost is ingericht. We wandelen daarna over de Seogok Bridge naar het Dangwantaekji Geullin Park. Ook hier krijgen we verzorging. Ter afsluiting van deze wandeldag lopen we langs de brandweerkazerne van Wonju naar de finish.

Op de tweede wandeldag lopen we in noordelijke richting en komen over de Sangwang Bridge, gaan vervolgens door het Sindaraengi Reservoir tot bij het Chiaksan Oratory, waar de verzorgingspost is. We lopen door een parkachtige omgeving en genieten hier van de vele vergezichten. Ons volgende verzorgingspunt is in Beonjae Samgeori. Daarna komen we o.a. nog in Taejang Dong tot dat, even voorbij het Wonju Station, de grote intocht begint. De parade gaat tot aan het Wonju Stadium, waar ook de finish is. Het is vandaag een mooie wandeltocht geweest, met hier en daar zelfs enkele bergpaden.

Na de wandeltocht rijden we per bus terug naar de hoofdstad. Voordat we in Seoel aankomen, maken we een tussenstop om te eten. In Seoel overnachten we in Hotel River Park.

door de toeristen druk worden bezocht. Ook wij lopen een poos door die straat, waarna de bustoer wordt voortgezet. Tegen het eind van de middag keren we terug naar het hotel.

Op woensdag 30 oktober is iedereen vrij te doen of te laten wat hij of zij wil. Ikzelf breng die dag hoofdzakelijk door in het winkelcentrum nabij het metrostation Ikebukuro.

Donderdag 31 oktober gaan we met de metro naar Harajuku, hier is ergens de start voor een stadswandeling. We wandelen achtereenvolgens door het Yoyogi-park, de Jingu Gaien (buitentuin van Meiji Shrine), het Geihinkan (staatspension), langs de Hanzomon (traditionele poort van het Imperial Palace), de Sakuradamon, het Imperial Palace en tot slot door het Hibiypark naar het eindpunt, in de buurt van de



wijk Ginza.

Na afloop gaan we gezamenlijk naar het station Ginza, vanwaar we per metro naar Ikebukuro reizen. Later in de middag reizen we met de bus naar Higashimatsuyama. We logeren hier in Hotel Shiunkaku.

Op vrijdag 1 november is 's-morgens iedereen vrij. In de vroege middag lopen we met z'n allen naar het startterrein, waar de registratie voor de wandelingen plaatsvindt. Na deze registratie gaan we ook weer te voet naar de Higashi Junior High School. In kleine groepen bezichtigen we de klaslokalen, waarin de leerlingen de lessen volgen.

Er worden enkele toespraken gehouden. Hierna wandelen we naar een gymzaal, waar we enkele judodemonstraties te zien krijgen. Tot slot worden we met de bus naar het Communication Center gebracht, waar een kunsttentoonstelling wordt gehouden. Na dit bezoek keren we terug naar het startterrein, waar de openingsceremonie zal plaatsvinden.

Als dat allemaal achter de rug is, keren we terug naar ons hotel.

Zaterdag 2 november wandelen we in westelijke richting over rustige wegen en komen o.a. langs het Sugaya Historic Castle en de Kizin Shrine, die door velen bezocht wordt. Dan gaan we door bossen en passeren enkele rijstvelden. Bij het Historical Date Museum gebruiken we op een grasveld de lunch. Hierna gaan we in oostelijke richting en komen na een tijdje bij het Maruki Art Museum. De route naar de finish gaat langs tamelijk drukke wegen.

Deze wandeling heet de "Washi no Sato & Musashiranzan Route". Tegenover het start- en finishterrein vinden in het Sogu Kaikan-gebouw dansdemonstraties en een theeceremonie plaats.

Woensdag 6 november is 's-morgens iedereen weer vrij. Laat in de middag gaan we naar Narita Airport voor een vlucht naar Taipei (Taiwan), die om 18.00 uur vertrekt. We zullen om 21.15 uur in Taipei aankomen. Na aankomst gaan we met een bus naar Hotel Taipei Fortuna, waar we overnachten.

Op zondag wandelen we in oostelijke richting en maken gebruik van zowel drukke als rustige wegen. We komen o.a. in Yoshimi-Hyakuana, in het Iwahanapark en langs het Noda Community Center, waar de lunch gebruikt wordt. Na de lunch wandelen we vooral door het Shinrin-park. Deze wandeltocht heet: "Yoshimi-Hyakuana & Shinrin Park Route." 's-avonds vindt in het cultureel centrum de IML-avond plaats, waarbij de wandelaars worden geëerd als Master Walker of als Pan Pacific Walker. Het feest gaat gepaard met optredens van artiesten en dansers.

Op maandag 4 november wandelen we in westelijke richting over rustige wegen en ook over grasdijken met diverse vergezichten. Voor we aan de rustpauze kunnen beginnen moeten we eerst langs Aiko Gakuen en de Iwano Cannon Temple en dan langs het Peace Museum en over bochtige wegen naar onze lunchplaats in het Sennendani-park. Ter afwisseling en vermaak wordt er in het park door kinderen muziek gemaakt. Na de lunchpauze gaan we in noordelijke richting en lopen langs drukke wegen en over een grasdijk die ons bij een kanaal brengt, dat we oversteken. Tot slot wandelen we in noordoostelijke richting en passeren enkele witte huizen voor we bij de finish komen.

's-avonds vindt in het Women Sport Center in Ranzan (bij Higashimatsuyama) een afscheidsdiner plaats, dat gepaard gaat met diverse toespraken.

Op dinsdag 5 november organiseert de wandelvereniging Gumma een excursie door het Hiki-district. Voor deze excursie worden we vanuit ons Hotel Shiunkaku te Higashimatsuyama door bussen opgehaald. De rit gaat via Sibukawa & Ikaho naar Haruna-Agatunasou, waar we uitstappen op een parkeerterrein om een wandeling te maken rondom een meer totdat we bij een gebouw komen, waar we lunchen. Na de lunch wordt de busrit voortgezet. We rijden via Takasaki en Shourinzan naar de Daruma Temple, waar we enige tijd verblijven. Hier staat een groot, wit Boeddhabeeld (Kannon; dankgodin). Na dit bezoek gaan we naar Shinmachi. Hier worden we welkom geheten door schoolkinderen die met Nederlandse vlaggetjes zwaaien. We bezichtigen een gedenksteen die hier is geplaatst ter herinnering aan de eerste Japanse Driedaagse, die in 1978 werd georganiseerd. Hierna keren we rechtstreeks terug naar Hotel Shiunkaku om vanaf daar per bus naar Tokyo te worden gebracht.

In Tokyo overnachten we in Hotel Grand City, waar we al eerder verbleven.

Op donderdag 7 november maken we per bus een stadsrondrit door Taipei. We bezoeken de tempel van Confucius, waar we wat rondkijken. Daarna brengen we een bezoek aan het National Palace Museum, waar o.a. porseleinen en andere artikelen tentoongesteld zijn. Dan gaan we naar Mongolian Barbecue voor de lunch.

Na de lunch gaan we met de bus verder naar Linkau (dat buiten Taipei ligt), waar we een pottenbakkerij bezichtigen, hier worden diverse soorten aardewerk tentoongesteld. Vervolgens gaan we naar het Handicraft Center, waar diverse artikelen te zien zijn. Na dit bezoek keren we terug naar ons hotel.

Vrijdag 8 november wordt begonnen met een rit door



de stad. We bezoeken de Chang Kai Chek Memorial Hall, waar juist de aflossing van de wacht plaatsvindt. 's-Middags is iedereen weer vrij. Om 18.00 uur vindt in de lobby van ons hotel de wandeldeelnameregistratie plaats. Iedereen krijgt een rugzak, pet en de startkaart. Op zaterdag 9 november gaan we per bus naar het Tanshui Station, op een terrein hier vlakbij is de start. Er worden eerst nog een paar toespraakjes gehouden. Tegen achten mogen we op pad.

Winterserietocht WS'78 te Driehuis

Op zaterdag 14 december organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit Soli-Muziekcentrum te Driehuis/Santpoort. De start was om 9.00 uur. Al na enige tijd betraden we het Nationaal Park Zuid-Kennemerduinen (Heerenduinen).

Het is een fraai afwisselend duingebied met een grote variatie aan planten en dieren. Met name de vochtige duinvalleien herbergen veel zeldzame plantensoorten, waaronder de honingorchis en de slanke duingentiaan. Om de natuurlijke variatie in stand te houden wordt een deel van het gebied begraaasd door koeien en pony's. Het park is in 1995 opgericht.

In dit natuurpark wandelden we over smalle paden in een zeer geaccidenteerd terrein. IJmuiden werd al snel bereikt. We volgden een zeer aantrekkelijke parkoers dat steeds duin-op en duin-af ging. We wandelden dwars door de stad en daarna weer over een glooiend pad door de duinen. Na het beklimmen van een bunker passeerden we nog enkele onverwoestbare bouwwerken tot aan de Zuiderpier.

Inmiddels naderden we "De Waecker" een gebouw van de Reddingsbrigade te IJmuiden. Hier was de soeppost ingericht. Na deze verzorging liepen we langs het strand

In het begin wandelen we langs het water en dan langs binnenwegen met enkele vergezichten. Dan komen we in de buitenwijken van Taipei. We passeren enkele tempels, die bezichtigd worden. Hoe dichter we op onze terugweg bij het stadscentrum komen hoe drukker de wegen worden.

Op zondag 10 november is het direct na de start flink klimmen, toch lopen we voorlopig nog over kronkelende asfaltwegen. Na enige tijd betreden we het Yangmingshang Park, waar we op een gegeven moment de bossen ingaan. Daarna krijgen we diverse vergezichten en dalen we af via bergpaadjes. Na de afdaling komen we bij de soeprust. Tot slot gaan we over binnenwegen terug naar de stad. Eerst lopen we nog door rustige buitenwijken, maar dan langs de metrospoorlijn en drukke en minder drukke straten naar de finish.

Enkele uren na de wandeling vindt in een restaurant nabij het startterrein een afscheidsparty plaats. Dat gaat gepaard met toespraken, prijsuitreikingen en een muzikaal spektakel.

Op maandag 11 november 2002 is iedereen weer vrij. Ik ga met de metro naar het Tanshui Station om daar wat rond te kijken.

Om 16.00 uur verlaten we Taipei en gaan naar de luchthaven, waar we eerst worden ingecheckt en vertrekken dan om 19.30 uur met een KLM-toestel naar Schiphol. Wij maken een tussenstop in Bangkok (Thailand).

Op dinsdag 12 november 2002 arriveren we rond 5.30 uur op Schiphol en enkele uren later ben ik weer thuis in Baarn.

terug naar het Nationaal Park Kennemerduinen. Nu wandelden we over een verharde duinweg (Zeeweg) en andere paden naar het restaurant "Parnassia" bij Bloemendaal. Hier was de grote rust gepland.

Na de rust gingen we weer naar de Kennemerduinen, die letterlijk van voor naar achter en van links naar rechts uitgekamd werden, via zeer smalle duinbeklimmingen en afdalingen.

Na het verlaten van dit Nationale park kwamen we langs sporthal Tetterode en liepen we over de Zeeweg naar Overveen, waar de koffie/theepost was. Na de verzorging dwaalden we door de bebouwde kom van Bloemendaal met een (bijna)beklimming van 't Kopje tot aan de Karmeltrap, waar we naar beneden gingen. De fruitpost stond bij de kiosk aan de ingang van het duingebied. Toen de parkoersbouwer dit plekje voor de verzorgingspost bepaalde moet hij nog een stekje in het meest oostelijke duingebied ontdekt hebben en via dat paadje leidde hij ons terug naar de straten van Santpoort en naar de finish. Het was goed wandelweer voor deze zware, maar mooie wandeltocht, waaraan 268 wandelaars meededen.

Ik heb wel eens gedacht

Door: Ad van Asten

Het is zaterdag 23 november 2002, op deze dag werd precies vijfendertig jaar geleden de wandelsportclub OLAT opgericht. We hebben het allemaal kunnen lezen in: '35 jaar OLAT in Vogelvlucht', het geschiedverhaal over 35 jaar Oollandse Lange Afstand Tappelaars, door Theo Tromp geschreven voor onze website: www.wandel-olat.org

Voor de leden, vrijwilligers en bekenden van onze wandelsportvereniging werd voor deze zaterdag een activiteiten programma vastgesteld dat zonder enige overdrijving met één woord kan worden samengevat: uniek!

In de uitnodiging was al een stukje van de sluier opgelicht: we beginnen 's morgens met een ontvangst in een restaurant te Nijnsel, maken vervolgens een rondwandeling langs de bezienswaardigheden in St.-Oedenrode, waarna 's middags de jaarvergadering, gevolgd door een warme hap, receptie en feestavond met orkest. Verder staat er dan: als je dat allemaal mee wilt maken dan moet je onderstaande strook opsturen naar: Frans Peters.

Daarna werd het stil, en als je dan toevallig iemand van het bestuur spreekt blijken ze toch een beetje overdonderd te zijn door het respons waarop ze niet hadden durven hopen.

De Corridor, het nieuwsblad voor St.-Oedenrode en omgeving komt een paar dagen voor de bewuste zaterdag met een sfeerverhaal over alles wat OLAT in de afgelopen jaren zoal voor het voetlicht bracht, en we lazen ook dat er 10 groepen van ongeveer 20 personen een wandelbezoek aan het dorp zullen brengen. Dus u begrijpt het al: er hebben meer dan 200 personen ingeschreven voor deze dag.

Als we dan op zaterdag tegen half tien bij "'t Leeuwke" in Nijnsel aankomen, is het al dringen bij de ingang. Het feestcomité: José Schimmel, Theo Tromp en Frans Peters is druk in de weer met het uitdelen van 'de bescheiden' voor deze dag, wat inhoudt dat we een envelop met een aantal jetons krijgen en een blauw lint om de hals met de nodige reclame voor de website. Ze blijven bij de tijd!

Na een kop koffie met heerlijk appelgebak en een korte toespraak door Marinus van Roosmalen, met de spelregels voor vandaag gaat de eerste groep wandelaars op weg.

Ik zal meewandelen in groep D die onder leiding staat van Ad Verbakel. Omdat alle groepen hetzelfde programma afwerken, waarvan de helft in omgekeerde volgorde, en omdat Peter hier ook al uitgebreid over schrijft kan ik kort zijn met hier en daar een aanvulling.

De rondleiding

Eerst krijgen we een indruk van de werkzaamheden aan de nieuwe A50 die dicht bij ons vertrekpunt bij het tunneltje een oversteek maakt naar de rechter zijde van het huidige traject, richting Veghel. De omleiding langs Son zal aan het einde van komende zomer gereed zijn, maar vanwege onvoorziene problemen bij de werkzaamheden van de verlaagde aanleg zal hier bij Nijnsel tot begin 2004 nog een bottleneck bestaan.

Om vanaf Nijnsel in St.-Oedenrode te komen ben je toch gauw anderhalve kilometer aan de wandel. Ons eerste doel is de Knoptoren, een historisch kerkgebouw waarvan de toren dominant uitsteekt boven de verdere bebouwing van het dorp. We krijgen enige toelichting over de geschiedenis van deze kerk die thans tot het protestantse erfgoed behoort. Op het kerkhofje, dat binnen een ommuring ligt, zien we op de zerken jaartallen die enige indruk maken. We wandelen nu naar het marktplein en passeren ondertussen de locatie van waaruit OLAT vele jaren achtereenvolgend aan haar wandeltochten begon. Natuurlijk niet het allereerste vertrekpunt, want die tochten gingen van start vanuit huize Anno Santo, de woonstede van Cornelis† en Marietje† van Montfort te Olland.

Op het marktplein staat onder de veranda van het voormalige restaurant 'De Gouden Leeuw' een verzorgingspost met soep en stokbrood voor de deelnemers. Het gemeentebestuur van Sint-Oedenrode wordt hier vertegenwoordigd door de wethouder van sportzaken: de heer E. Huibregts. Als een vakkundige ober vult hij de bekertjes met soep en wordt daarin bijgestaan door Conny en Deborah. Natuurlijk is het een bijzondere geste van de gemeente, en zijn wij dankbaar, om op deze voor OLAT gedenkwaardige dag, de wethouder in ons midden te mogen begroeten.

Na de soep brengen we een bezoek aan het kerkhof van de Martinuskerk. Even staan



In de huiskamer van de smid



we stil bij enkele graven van soldaten die het leven lieten tijdens de luchtlanding en de daarop volgende acties door de Corridor. Aan de voet van de kapel van Sint Oda ligt het graf van Mgr. Bekkers, de populaire bisschop van Den Bosch, die in Sint-Oedenrode zijn jeugd jaren heeft doorgebracht.

Onze volgende afspraak is bij het 'mutsenmuseum', maar dat is nog bezet door een andere groep. We zullen hier straks terugkomen en nemen alvast een kijkje in de dorpsmederij van H.J.v.d.Kamp, die dateert uit 1905.

De heer van de Kamp begon in 1929 met de fabricage van stalen meubelen en zo werd de basis gelegd voor de NV ODA, de grootste fabrikant van stalen meubelen in Europa, thans beter bekend als de kantoormeubelgigant

Ahrend. Goed te weten dat onze voorzitter Marinus hieraan veel jaren zijn beste krachten heeft besteed. Het smederijmuseum is vooral aantrekkelijk omdat naast de smidse ook nog de voormalige huiselijke indeling bewaard is gebleven.

Het mutsenmuseum is ondergebracht in de voormalige huisjes van het Paulusgasthuis. Deze 'zeven huisjes' zijn in 1433 gesticht door Jutte van Erp, een rijke tante zonder erfgenamen, die haar man Jan de Swert het verzoek deed om deze huisjes te bouwen voor arme alleenstaande vrouwen. De laatste bewoonster is pas in 1971 vertrokken. Naast de bijzondere waarde van de rijke mutsencollectie is ook de kruidentuin op de binnenplaats van het voormalige gasthuis van enig belang; vooral hier genoten wij van de knusse ligging van het pand centraal binnen de dorpsgemeenschap.

Ons laatste bezoek brengen we aan Henckenshage, een kasteel uit de vijftiende eeuw. Dit kasteel werd vroeger ook wel Huize Strijpe genoemd, vandaar de naam Streepen die bij veel oorspronkelijke OLAT 'ers nog bekend in de oren moet klinken. Het kasteel is fraai gelegen en natuurlijk een pronkstuk van de gemeente, die het zeker heeft opgenomen in het 'groenplan' waarmee ze enkele jaren achtereenvolgend in de 'Europese' prijzen viel.

Door het groen gaan we ook terug naar Nijnsel en krijgen onderweg nog een extra bekertje soep aangeboden.

En we 'hoorden' zelfs dat onze bekende Willem nog een doedelmedley ten beste gaf.

Met dank uiteraard ook aan de groepsleiders die ons, op gezette tijd, enige informatie gaven.



De jaarvergadering

Om iets over half drie opent voorzitter Marinus van Roosmalen de algemene vergadering. Het is natuurlijk een bijzondere gebeurtenis wanneer je als voorzitter een zaal met meer dan 200 personen mag voorgaan in vergadering. We kunnen het ons goed voor de geest halen hoe Marinus zijn toehoorders al een paar dagen en nachten vooraf in gedachten heeft toegesproken, natuurlijk beseffend dat de werkelijkheid van het moment altijd anders is.

Onze voorzitter heeft er geen moeite mee, hij regelt het op z'n Roois in de gemoedelijke sfeer en daar hebben wij als vergadering volkomen vrede mee.

Iedereen wordt door hem van harte welkom geheten, daaronder belangstellenden, de ereleden: Piet Knoester, Jan van de Ven, Theo Tromp en Hein Lenders, de vertegenwoordiger van de kring Brabant-Zeeland van de KNBLO de heer Havermans en ook de leden van verdiensten worden bij hun naam genoemd.

Wij staan een moment stil bij de personen die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen: Wilhelmina van Baardwijk, Rein Arnold, Harrie van Hoof, Peter Otten, Chris Sluijter, Wim van Brakel en Fleur Wilke. Dat zij mogen rusten in vrede.

Op deze bijzondere dag van herdenken staan wij ook stil bij onze oprichter en eerste voorzitter Cornelis van Montfort en zijn vrouw Marietje, die beiden niet meer onder ons zijn, maar die zoveel voor onze wandelsportvereniging hebben betekend; dat zij mede in onze gedachten deelgenoot mogen zijn aan de vreugde van deze festiviteit rond het 35 jarig bestaan van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars.

Er zijn enkele afzeggingen voor de bijeenkomst binnengekomen, de meeste gaan vergezeld van de hartelijke groeten en/of felicitaties. Opvallend hierbij zijn namen van personen die reeds bij de oprichtingsvergadering van OLAT aanwezig waren of mensen van het eerste uur: de families Ploum en Buiting, de heer Jung uit Zeeland, Jac Heidendaal, evenals van de heer Hubert Yseboodt Ere-voorzitter van GR-wandelpaden en de Europese Wandel Verein. Daarna stelt de voorzitter de normale gang van zaken voor de vergadering aan de orde.

De leden hebben naast de uitnodiging ook de jaarverslagen van bestuur en commissies ontvangen, evenals de notulen van de jaarvergadering van 24 november 2001.

Volgens agenda worden de diverse verslagen aan de orde gesteld waarbij hier en daar slechts kleine opmerkingen ter notulering worden aangegeven. Zo staat b.v. in de notulen de naam van Jan van de Ven ergens zonder aanwijsbare reden vermeld. Verder komt de opmerking dat Joop Wesseling niet als KNBLO-afgevaardigde op de vorige vergadering aanwezig was, maar als OLAT-lid.

Op het jaarverslag van de secretaris zijn geen aanmerkingen.

Clubreizen, Wandelwegen en Kempische Wandeldagen passeren eveneens zonder op- of aanmerkingen. Tevens is een jaarverslag van de initiatiefgroep Wandelen op dinsdag aangeboden, waarop geen aanmerkingen komen.

Het is natuurlijk uiterst pijnlijk dat juist op het jaarverslag van ons clubblad wel een aanmerking wordt gemaakt; omdat het echter geen inhoudelijk verwijt schijnt te zijn, mag de opmerking vooralsnog bij de spreekwoordelijke spijkers geplaatst worden, maar roept wel twijfels op aangaande het vertrouwen in de redactionele kwaliteit van ons clubblad ondanks de verbloemende discussie of het een drukfout of een schrijffout betreft; de kip en het ei zijn immers ook op elkaar aangewezen. De spontane reactie door Truus van Vessem aan het adres van de redactie van het clubblad OLAT-Nieuws stemt natuurlijk wel tot tevredenheid en het redactieteam is haar uiterst dankbaar voor deze ruggesteun en het spontane applaus.

Tot slot komt het verslag van de commissie LPS aan de beurt. Hier mag worden genotuleerd dat Jans van Griethuizen in tegenstelling tot de aan haar toebedeelde 23e plaats op de eindklasseringslijst van het clubkampioenschap 2002 haar een aanvulling van 580 punten toekomt waarmee zij in het algemeen klassement met 2910 punten op de 19^e plaats eindigt, in het damesklassement blijft dat de 5^e plaats..

Het financiële jaarverslag wordt met instemming ontvangen. Onze penningmeester Jos van den Bersselaar hoeft slechts kleine postjes toe te lichten. Het betreft o.a. een vraag over een opmerkelijke negatieve post bij de KWD, hier blijkt een onzorgvuldigheid met startkaarten de oorzaak te zijn. Een financiële bijdrage van de KNBLO aan de Grenzeloze Tocht valt niet direct op te maken uit de voorliggende stukken. Wel heeft de bond in de buidel getast voor de ontwikkeling van het nieuwe OLAT-wandelpad Market Garden dat in 2004 gereed zal komen.

Namens de kascontrolecommissie maakt Sjef van Gestel bekend dat de financiële boekhouding over het afgelopen boekjaar in orde is bevonden en stelt hij voor om de penningmeester dienaangaande te dechargeren, wat daadwerkelijk met applaus wordt bekrachtigd.

Sjef van Gestel maakt tevens van de gelegenheid gebruik om de nadruk te leggen op de geweldige hoop werk die door het jaar heen door de penningmeester moet worden verzet. Jos van den Bersselaar, onze penningmeester doet dat met grote accuratesse, en regelmatig worden zo door Jos veel vakantie-uurtjes opoffert in het belang van onze wandelsportvereniging. Waarvan akte!

Hierna komt de ontwerpbegroting voor het volgende boekjaar aan de orde. Bij de behandeling van de posten wordt slechts sporadisch om een korte toelichting gevraagd. Een voorstel door Ben van der Velden om de begrootte

kostenlast voor het snelwandelen in 2003 te verdubbelen, zonder aan te geven hoe deze extra last aan te wenden, wordt door de vergadering afgewezen. Alleen een vraag van Piet Knoester hoe de verhouding afdracht contributie aan de bond tussen de vorige begroting, realiteit en volgende begroting zich verhoudt, vraagt iets meer onderzoek en zal in een schriftelijke toelichting later bekend worden. De begroting voor het boekjaar 2003 wordt hiermee goedgekeurd.

Hierna volgt een korte pauze en kunnen schriftelijke vragen worden ingediend. Ook krijgen we een consumptie aangeboden.

Het tweede deel van de vergadering begint met de huldiging van personen die 25 jaar lid van OLAT zijn. Sinds ons afhaken bij de NWB is voor deze personen niet meer automatisch een bondsspeld beschikbaar. Omdat OLAT zeer creatief en selfsupporting is, heeft het bestuur voor dit langdurig lidmaatschap een eigen verenigingsspeld tot realiteit gemaakt. Met terugwerkende kracht van het vorig jaar wordt deze speld toegekend en uitgereikt aan: Jan Cortenbach (afwezig), Ben van der Velden, Klaas Bakker en Theo Tromp. Voor 2002 zijn dat: Wim van den Wittenboer en Jan van de Ven.

Hierna volgt een veertigtal namen (reeds vermeld in het OLAT-Nieuws van november) die wegens hun 10 jarig-lidmaatschap allen de bekende klomp met het OLAT-symbool in ontvangst kunnen nemen.

Een bijzonder onderdeel tijdens de jaarvergadering is het uitreiken van de prijzen voor het clubkampioenschap. In 2002 gaan de prijzen in het herenseniorenklassement naar: 3^e plaats Rolf Craanen, 2^e plaats Theo Klanke, 1^e plaats Hugo Prinsen. In het damesklassement: 3^e plaats Conny Raymakers, 2^e plaats Marcella Creemers en 1^e plaats

Hanny Klumpkens. In de juniorenklasse gaat de prijs naar Marco Timmermans.

De wisselbokaal gaat voor de tweede achtereenvolgende keer naar de winnaar van het algemeen klassement Hugo Prinsen. De prijzen worden uitgereikt door de coördinator van de LPS-commissie: Theo met assistentie van José Schimmel.

Namens de Sectie Lange Afstand van de KNBLO reikt Theo Tromp ook de Kennedywalker Awards uit aan leden die respectievelijk 25, 40 en zelfs 50 keer sinds de oprichting van de Sectie in 1994 een Kennedymars met succes hebben voltooid. Het zijn Ad Mollen 25-40 en 50 maal; Marcella Creemers 25x; Rolf Craanen 25x.



Hugo Prinsen en José



Rolf, Marcella, Johan en Hanny

Het volgende punt op de agenda is het toekennen van erkenningen, altijd een bijzondere gelegenheid waarbij die personen onder de aandacht worden gebracht die volgens het bestuur of op voordracht een blijk van waardering verdienen. Dus te zien als een jaarlijkse interne lintjesregen!

Het is dan ook zonder meer opvallend dat Ben van der Velden door het bestuur tot lid van verdienste wordt benoemd. Ben is na de bestuursperiode van Cornelis van Montfort enkele jaren achtereenvolgende bestuursvoorzitter geweest, hij heeft zich verdienstelijk gemaakt bij de verzorging van de Vierdaagse van Nijmegen en heeft diverse keren snelwandegroepen begeleid naar het buitenland. Verder stond hij aan de wieg van onze huidige clubreizen. Ben van der Velden kende in zijn actieve periode bij OLAT ook zijn eigenaardigheden die hem niet altijd door iedereen in dank zijn afgenomen. De toekenning van het lidmaatschap van verdienste aan Ben werd met applaus ondersteund.

Eveneens is het benoemen van ons bestuurslid Ad Verbakel tot lid van verdienste van OLAT opvallend. Een erkenning op grond van zijn zeer gewaardeerde inzet bij het ontwikkelen van wandelparkoersen voor onze winterseries, Kempische Wandeldagen en Grenzeloze Tocht. De erkenning is hem derhalve van harte gegund.



Verbazend is overigens wel dat voor de toekenning van de Cornelis van Montforttrofee al enkele jaren geen kandidaat binnen het gezichtsveld van het bestuur is gekomen. Of



Marinus wordt erelid

een zware commissie, die nu door het bestuur is geformeerd, wel aan de opdracht kan voldoen ligt in de schoot der tijd, en zal daarom nog wel enige jaren van bezinning nodig hebben. Begrepen is dat in deze commissie de volgende leden zitting hebben: Theo Tromp, Piet Knoester en Jan van de Ven, -alle drie zijn erelid van OLAT en zelf ook drager van de Cornelis van Montforttrofee- verder Hans Promper, Jan Rodenburg en Frans Peters. Natuurlijk zal de kandidaat in spe nu wel enigszins flexibel moeten zijn omdat jaarlijks één van de laatste drie genoemde commissieleden aftreedt.

Genoemde commissie gaat ook oordelen over het toekennen van erelidmaatschappen en leden van verdienste.

Tot ieders verbazing wordt tijdens dit agendapunt onze voorzitter Marinus van Roosmalen door het bestuur ter benoeming tot erelid van OLAT voorgedragen. Marinus is vanaf 1994 bestuurslid en werd na het aftreden van de vorige bestuursvoorzitter benoemd tot voorzitter van OLAT. Marinus is later tweemaal in deze functie herkozen. Hij vervult o.a. een leidende rol bij de vermaarde OLAT-verzorging tijdens diverse wandeltochten.

Als zijn benoeming tot hem doordringt, is hij beduusd maar ook zichtbaar blij; zijn dankwoord omvat de simpele woorden: **"Ik heb wel eens gedacht, zou mij dat ook kunnen overkomen....?"**

Verder worden enkele personen naar voren geroepen om een blijk van dank in ontvangst te nemen voor hun inzet tijdens diverse activiteiten of omdat zij zich op een andere manier speciaal verdienstelijk hebben gemaakt.

Als eerste komt Marten Hogeweg aan de beurt. Marten heeft zich bijzonder ingespannen bij de realisatie van de wandelgids voor het Hertog Hendrikpad en eerder al voor het Graaf van Hornepad, waarvoor hij ook het informatiebord heeft ontwikkeld. Wegens een ernstige oogaandoening moet Marten helaas afzien van verdere activiteiten op dit vlak.

Aan de beurt komen ook: Francien van de Laar, voor haar inzet bij de wandelgidsendisplay; Mia Dielesen voor de wandelboetiek en secretariaat KWD en Truus van Vessem voor haar inzet bij de dinsdagwandelingen.

José Schimmel krijgt een aandenken en tevens een bloemetje voor haar spontane inbreng als secretaris van de vereniging, haar bestuursperiode kon zij jammer genoeg niet voltooien.

Door het bestuur wordt geen voordracht gedaan om de contributie met ingang van het seizoen 2004 te verhogen, daarom zal de contributie in 2004 gelijk blijven aan de huidige.

Ook meldt het bestuur dat voor de afgetreden secretaris José Schimmel door de leden geen kandidaat is aangemeld en de voordracht door het bestuur van Paul Koks derhalve de enige kandidaat voor deze functie is. De vicevoorzitter Theo Tromp is aftredend en herkiesbaar, ook hiervoor zijn geen tegenkandidaten aangemeld.

Omdat schriftelijk stemming enige tijd in beslag zal nemen en de beschikbare tijd dringt, wordt geen bezwaar aangetekend om de stemming bij hand opsteken uit te voeren, en aldus wordt Theo herkozen en Paul Koks in het

bestuur gekozen, waarbinnen hij de functie van secretaris gaat vervullen. Wij feliciteren beiden en wensen hen verder veel succes.

Op de vraag van de voorzitter of bestaande commissies in de huidige samenstelling willen doorgaan, wordt door alle commissies bevestigend geantwoord. Esther van der Velden kondigt aan dat zij nog een jaar blijft voor de verzorging tijdens de Vierdaagse van Nijmegen.

De commissies zijn: Clubreizen, coördinatie Toon van Wordragen; Wandelwegen, als eenmanscommissie Theo Tromp; Kempische Wandeldagen, comité voorzitter Joop Wesseling; clubblad OLAT-Nieuws, coördinatie Ad van Asten; Lange Afstand-Prestatie en Snelwandelen, coördinatie Theo Tromp; Wandelen op dinsdag, initiatiefgroep coördinatie Truus van Vessem; Vierdaagse Verzorging, coördinatie Esther van der Velden. Benoemingscommissie. De kascontrole commissie wordt aangevuld met Albert v/d Schans en Jos Scheepers. Het is altijd leuk als voor iemand de handen spontaan op elkaar gaan, zo ondergaat Hein Lenders met zichtbaar genoeg het applaus voor het dagelijks, jaar in, jaar uit, versturen van de verjaardagswens namens OLAT.

Alle schriftelijk ingediende vragen kunnen daarna, naar tevredenheid, worden beantwoord.

Met een kleine tijdsoverschrijding kan de voorzitter deze geslaagde vergadering afsluiten en hij wenst iedereen nog een gezellige avond.

Overige festiviteiten

Collega Peter heeft in zijn overzicht ruimschoots aandacht besteed aan de overige festiviteiten. Ik kan dus volstaan met een algemene waarneming.

Direct na de vergadering wordt ons een warmbuffet aangeboden, dat geanimeerd en smaakvol verloopt. Deze streling van de maag duurt voort tot aanvang van de receptie. Ondertussen installeert het feestorkest zich op het podium en worden we al in de stemming gebracht.

Ogenschijnlijk hebben veel genodigde verenigingen de uitnodiging voor de receptie niet goed begrepen, want de opkomst was minimaal. Zover het mij is opgevallen lieten slechts 3 verenigingen/organisaties zich vertegenwoordigen. Spontaan gingen daarom de aanwezige leden op ontvangst in het bestuurshoekje. Dat de consumpties tijdens de receptie gratis waren kregen velen pas door toen de ontvangst op zijn einde liep.

De receptie gaat vervolgens naadloos over in een dansfeest waarbij het orkest de hoogste toon voert. Na nog een plichtpleging en een bloemetje voor Sjaan Verbakel komt het feest allengs op gang. Hoewel het geen easy listening wordt en velen de deunen als ongreepbaar over zich heen laten komen, prijzen wij ons intussen toch gelukkig dat we niet worden weggegalmd door onverstaanbare Jagger-geluiden.



Joop en Lies Wesseling in gesprek met Marinus



Coby Cissen

Resten mij nog twee puntjes om te vermelden: Coby, 'onze onvolprezen patrones van de clubreizen', onderneemt een spontane handtekeningenactie om op zaterdag 11 januari 2003 een extra clubreis naar de Ardennen of Eifel te organiseren, uiteraard met 'de fiat' van het bestuur. Als u dit leest zal het inmiddels wel een feit zijn!

Op initiatief van Christ Klaasen gaan enkele dames met 'de schaal rond' om zodoende een mooi centje te kunnen aanbieden aan het bestuur, als dank voor het werk dat ze door het jaar heen voor ons verzetten. Het bestuur is hiermee zichtbaar ingenomen en belooft een mooie bestemming voor 'het cadeau' te zoeken.

Tegen de tijd dat hier in de zaal de geluiden gaan aanzwellen, bekijk ik thuis op het beeldscherm de foto's die ik vandaag met

uw goedvinden kon maken, ga rustig slapen en ben morgenvroeg weer in voor een gezellige wandeling op het Vennekespad....

Met dank aan Peter die dit weekend vanuit zijn invalshoek bekeek.

Het geheel overdenkend gis ik naar de reden van deze spontane activiteit rond ons 35 jarig-bestaan, was het een knipoog naar het verleden, dan was het zeker de moeite en inzet van organisatie en bestuur waard.

Uiteraard mag u aan dit verslag van de jaarvergadering uitsluitend informatieve waarde hechten. Ad van Asten.

Grenspalen tussen Nederland en België (5)

Door: Piet en Janny Jansens

Een vervolgverhaal waarvan u het voorgaande deel (4) in ons clubblad van juni 2002 kon lezen.

Zoals gewoonlijk staat op de Hemelvaartsdag en de twee dagen erna de “Zeeuwse Driedaagse” op het wandelprogramma. Dit jaar alweer voor de 35^e keer, waarbij de Driedaagse van Kruiningen dan uiteraard meegerekend wordt. Dochter Irene wandelt mee, want ze heeft het plan om – voor de eerste (en laatste?) keer - deel te nemen aan de 4-Daagse van Nijmegen, en dan moet er van pa getraind worden. Om het nog niet al te zwaar te maken kiezen we ervoor om 30 – 40 – 30 km te wandelen, wat aardig lukt.

Daarna willen Janny en ik een gedeelte van de **GR-5** (Grande Randonnée) wandelen, een **Lange Afstand Wandelpad** van ruim 2000 km welke begint in Bergen op Zoom en eindigt in Nice (Frankrijk) aan de Middellandse Zee. Tijdens vakanties in Frankrijk hadden we er al een paar stukken van gelopen, maar het mooiste is toch om bij het begin te beginnen en dan de route aaneensluitend te doen. Een paar jaar geleden hebben we de route door



België volgens de GR-gids al helemaal uitgestippeld en verdeeld in etappes en de campings uitgezocht die we aan willen doen. Telkens kwam er echter wel iets tussen zodat we nog steeds niet officieel zijn begonnen.

Ook nu zijn we in een grote tweestrijd, doen we de GR-5 of gaan we toch naar Zeeuws-Vlaanderen om langs de Nederlands-Belgische grens te wandelen? We willen nog een groot aantal grenspalen voor ons fotoarchief verzamelen en we zijn nu toch in de buurt.

Uiteindelijk valt de beslissing in het voordeel van de grenspalen, dus vertrekken we op maandag 28 mei naar een kleine boerderijcamping in Heille, een klein plaatsje bij Aardenburg. Dit zal onze thuisbasis zijn voor de komende dagen bij de wandelingen langs de grens.

Van onze 'Grenspalenvriend' Co Bieze, die ook een aantal boeken heeft geschreven over de geschiedenis van de grens tussen Nederland en België en de grenspalen, zijn we aan het boek 'Zeeuws-Vlaanderen; de geschiedenis van een grensgebied' gekomen, welke is geschreven door P.W.Stuij uit Terneuzen, waar we ook regelmatig mee corresponderen. Het is een mooie leidraad bij onze wandelingen, met veel feiten en bijzonderheden over de grenspalen. Het is opmerkelijk dat juist in Zeeuws-Vlaanderen de grootste verscheidenheid aan grenspalen - met verschillende jaartallen - te zien is, waaronder de oudste die nog uit de 'Oostenrijkse' tijd is. We komen daar in het wandelverslag zeker nog op terug.

Dinsdag 29 mei 2001

We willen onze wandeling beginnen bij de laatste grensmaal die volgens onze laatste gegevens op het strand van het Natuurreservaat 'Het Zwin' staat, dat in de buurt van Cadzand-Bad is. Om daar te kunnen komen, moeten we eerst een stuk naar Aardenburg lopen, om daar de bus te nemen die via Sluis en nog wat omwegen gaat, en dan uiteindelijk bij het strand uitkomt. Als we langs het Info-Centrum van het natuurreservaat komen, gaan we eerst binnen kijken wat er zoal te zien is. Het is altijd indrukwekkend om de eeuwige strijd tussen de zee en het land te aanschouwen en ook dit bezoekerscentrum geeft daar een mooi voorbeeld van. Van de beheerder horen we dat het niet mogelijk is om het natuurgebied te betreden. Het is vanwege het vogelbroedseizoen gesloten. Dat is erg jammer want de Grenspalen 367 en 368 staan binnen dat gebied. Ook vanuit de Belgische kant via Knokke-Heist lukt het niet, zelfs niet met een gids.

Over een fietspad dat hoog door de duinen loopt, komen we bij Gp-369. Deze stond oorspronkelijk pal in

Cadzand-Bad - Eede

de monding van Het Zwin, maar door de zeestroming en stormen werd deze telkens uit de grond gerukt en moest dan steeds herplaatst worden. Nu is voor een vastere plaats gekozen, hooggelegen aan de rand van het fietspad, maar wel een paar honderd meter verder Nederland in. Verder kan vermeld worden dat de Grenspalen 363 t/m 369 allemaal het jaartal 1869 hebben, dit in tegenstelling tot het oorspronkelijke jaartal 1843. Dit komt doordat de vaargeul 'Het Zwin' vroeger veel verder landinwaarts ging en zelfs bevaarbaar was. Nadat de geul geheel dichtgeslibd was, werd in 1869 besloten dat er een aantal grenspalen bijgezet moet worden wat dus resulteerde in deze nieuwe grenspalen. Vanaf het fietspad zien we veel mensen die op het strand naar haaiantanden lopen te zoeken die alleen nog op deze plek te vinden zijn.

We wandelen verder onder langs de dijk richting Re-tranchement en bij een trap kunnen we omhoog klimmen waar we een uitzicht hebben op de Gp'n 367 en

368. Ze staan wel erg ver weg in het natuureservaat, doch met de telelens probeer ik het toch om een paar foto's te maken. Later krijg ik van Co Bieze een paar foto's van de grenspalen toegestuurd die van dichtbij genomen zijn. Zo'n 500 m verderop staat Gp-366 ook in een afgesloten stukje natuurgebied, maar met een omtrekkende beweging - en Janny en Castor op de uitkijk - kan Piet genoeg dichtbij komen voor de benodigde foto. Gauw verder naar de volgende. Hiervoor moeten we over camping 'De Wildhof' tussen de starcaravans door en bij de laatste caravan vragen we of we even door de tuin mogen om aan de andere kant de grenspaal te fotograferen. De bewoners hebben geen bezwaar, iets wat we telkens ervaren, wat wel zo prettig is.

Bij het dorp Retranchement is iets bijzonders aan de hand want hier staan zelfs drie grenspalen met hetzelfde nummer 364! Bij de nieuwe plaatsbepaling van Gp-364 werd na het indijken van de Willem - Leopold Polder bepaald dat er nog twee extra palen geplaatst moesten worden, en wel één op een afstand van 135½ el (± 200 m) op Belgisch gebied en één op dezelfde afstand op Nederlands gebied. Dit is de zgn. 'Drieling van Retranchement' en is uniek langs de grens. Het kost enige moeite en tijd om ze alle drie op de foto te krijgen want voor de grenspaal op Nederlands gebied moeten we een grote omweg maken over de oude zeedijk bij het voormalige Fort Nassau.

Via de Kanaalweg, met uitzicht op de Willem - Leopold Polder, wandelen we verder richting Sluis en komen bij Gp-363, waar de grens een bocht maakt naar St. Anna ter Muiden. In plaats van de "gestileerde dennenappel" staat er een raar bolletje op de bovenkant van de paal. Zeker weer een eigen ontwerp, zoals we wel vaker zien. De volgende Gp'n 362 en 361 staan beide hoog op de dijk en zijn van ver al goed te zien. Het is trouwens schitterend weer, al staat er wel veel wind. In St. Anna ter Muiden staan bij de grensovergang van Sluis naar Brugge aan de N-58 de nummers 360 en 359 tegenover elkaar. In Café Grenszicht (hoe verzin je zo'n naam?) kunnen we terecht voor een drankje en houden even een rustpauze. Hoeveel kilometers we afgelegd hebben weten we niet. Volgens de kaart zou het ongeveer een 8 km moeten zijn maar met al het heen en weer lopen is het heel wat meer.

We wandelen verder over de ventweg van de N-58 en passeren Gp-358 die we in 1998 tijdens het wandelen van de LAW-11, het Grenslandpad, al op de foto gezet hebben. Het was toen onze eerste grenspaal, niet wetende dat nog vele zouden volgen. Iets verder staan de Gp'n 357 en 356, de laatste staat diep in een - gelukkig - droge sloot, omgeven door hoogopstaand riet en dus bijna niet te zien. We zetten er nu stevig de pas in, want het is een heel eind lopen naar de volgende grenspaal. Via de Heilleweg en het oude Fort St. Pieter komen we op de Praatvliegweg en gaan deze doodlopende weg in. Bij de laatste boerderij voor de grens vragen we of we

het pad mogen vervolgen omdat het met een schrikdraad afgesloten is.

Gelukkig is de MKZ-crisis hier voorbij en tussen de koeien door en langs een paar akkers komen we bij een klein dijkje dat ook de grens is. Gp-355 staat langs de rand van een sloot en na de fotosessie wandelen we over het dijkje verder naar het dorp Heille. Ondertussen zijn we Gp-354 gepasseerd, maar ook die hadden we al. Bij de camping hebben we er zeker zo'n 20 km opzitten en Janny vindt het wel genoeg voor vandaag. Piet wil na een drinkpauze nog wel even doorgaan en afgesproken wordt dat hij tot het dorp Eede zal gaan en dan weer terugloopt. Castor mag niet mee want dat is een beetje lastig omdat er soms dwars door het terrein gegaan moet worden en dat vinden de boeren niet altijd prettig als er een vreemde hond meesjouwt.

Gewapend met stafkaart en fototoestel ga ik de camping weer af en wandel de Heilleweg af om dan een onverhard pad in te slaan. In de verte zie ik Gp-353 liggen, maar moet toch langs de rand van een akker lopen om er bij te kunnen komen. De grenspaal staat natuurlijk net aan de andere kant van de sloot en om een foto te maken moet ik een grote sprong over de sloot maken. Dat gaat goed, ook terug. Dan verder over het zandpad (ook Grenslandpad) het dorp Middelburg in. Niet te verwarren met de hoofdstad van de Provincie Zeeland, want dit is een klein dorpje in België. Aan de buitenkant staat Gp-352 en dan over de Nieuweweg en Verlorendorppweg naar Gp-351. Ook hier moet nog een stuk door een weiland en een akker gelopen worden voordat ik er ben. In 1998 konden we deze niet vinden omdat die toen in augustus midden in een maïsveld stond en dus niet zichtbaar was.

Op de terugweg kan ik gelijk Gp-350 meenemen die een paar honderd meter verder langs een sloot staat. Vaak zijn de natuurlijke afscheidingen in het terrein, zoals sloten, dijkjes en heggen gebruikt om de grens te vormen, die tevens de perceelsafscheidingswaren van de landeigenaren in Nederland en België. Weer terug bij de Nieuweweg volg ik deze naar de grens waar de weg ophoudt, maar ik weet nog dat er een fietspad naar Eede gaat waar aan het einde Gp-349 staat. Ook deze heb ik al maar in mijn gids staat



een mooie bijzonderheid vermeld over vier hulpstenen tegenover die grenspaal. 'In 1844 is een Besluit aangenomen dat de grenslijn om een huis heen moet worden gelegd. Nu is het huis dat hier stond in WO-II verwoest en afgebroken, en om de bestaande grenslijn te markeren werden er op het kleine stukje grond dat België insteekt, 4 hulppalen gezet die er nu nog steeds staan'. De eigenaar van het huis ernaast (in België) heeft er geen moeite mee dat ik in zijn tuin sta om een paar foto's te nemen. Hij zegt dat er elke week wel van die 'rare snuiters' langskomen om te kijken naar dit eigenaardig stukje Nederland.

In Eede staat de officiële grenspaal N°-348 aan de Rijksweg N-251/N-410. Diverse keren is deze grenspaal omver gereden door vrachtwagens maar nu staat hij weer in volle glorie langs de weg. De grensovergang is beroemd geworden omdat aan het einde van de 2^e Wereldoorlog onze Koningin Wilhelmina daar Nederland weer betrad. In het dorpscentrum is daarvoor een standbeeld gemaakt met als opschrift: 'Hier keerde op 15 maart 1945 onze Landsvrouwe terug tot haar volk'. Pal ernaast staat nog een Grenspaal N° 348, maar die is dus nep!. Het is wel mooi geweest voor vandaag en ik ga via de kortste weg terug naar de camping waar Janny liefdevol een biertje voor mij inschenkt..

OLAT
PROGRAMMA IN DEZE PERIODE

Zondag 19 januari 2003
3^e tocht 36^e winterserie

Café-Restaurant 'De Doelen'
Markt 18 Waalre

Start: 40 - 30 km 08.00 - 09.30 uur
20 - 15 - 10 km 09.00 - 12.30 uur

zaal open vanaf 07.15 uur, sluiting finish 17.00 uur

inschrijfgeld OLAT-leden

40 - 30 km €1.60
20 km €1.20
15 - 10 km €0,70



zondag 16 februari
4^e tocht 36^e winterserie

Café-Restaurant 't Oude Nest'
Joh. Lenartzstraat 2 Oisterdwijk



meer informatie:

Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467

OOK OLAT

Trainingsweekend 10-12 januari te Wintelre
Clubreis zaterdag 8 maart La Reid - Stavelot
Wedstrijd/prestatie zondag 9 maart te Olland
Zie ook ons jaarprogramma 2002-2003



**De ideale plek voor fantastische wandel,
outdoor en wintersport vakanties**

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

Recreatieve wandelingen

Januari

12	Erp	40-20-12-6 km	08.00 uur
	Ottenstraat 4	☎ 0413-212190	
12	Mill	30-20-15-10-5 km	08.00 uur
	Sportweg	☎ 0485-453569	
12	Someren Dorp	20-15-10-5 km	09.00 uur
	Vaarselstraat 76	☎ 0493-490153	
12	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎ 0416-362858	
18	Oisterwijk	40 km	09.00 uur
	Joh. Lenartzstr 2	☎ 023-5360310	
18	Breda Zd	40-25-15-10-5 km	09.00 uur
	Viandenlaan 7	☎ 076-5657357	
19	Escharen	20-15-10-6 km	09.00 uur
	Essinklaan 1	☎ 0486-473527	
19	Gemert	20-12-7 km	09.00 uur
	Churchillaan 12	☎ 0492-366564	
19	Roosendaal	25-15-10 km	08.00 uur
	Kruisstraat 60	☎ 0165-568880	
19	Waalre OLAT Winterserietocht		08.00 uur
	Markt 18	☎ 0413-475467	
25-26	RWV R'dam	40-20-25-15-10 km	09.00 uur
	Asterlo 10	☎ 010-4161380	

februari

2	Boxtel	30-20-12-7 km	09.00 uur
	Van Salmstraat 76	☎ 0411-676558	
2	Mill	42-30-20-15-10-5	08.00 uur
	Sportweg	☎ 0485-453569	
8	Breda Zd	40-25-15-10 km	09.00 uur
	Viandenlaan 7	☎ 076-5657357	
8	Wijk en Aalburg	25-20-15-10-5 km	09.00 uur
	Jasmijnstraat 69	☎ 0416-691912	
9	Roosendaal	40-25-15-10 km	08.00 uur
	Kruisstraat 60	☎ 0165-568880	
9	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎ 0416-362858	

De Redactie van OLAT-Nieuws

Wenst u voor 2003
gezellige en sportieve
wandelingen toe!

Dank voor uw goede wensen aan ons gericht!